

MINISTERIE VAN JUSTITIE

ag
2

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking
Stafbureau Algemene en Juridische Zaken
Nr. AJZ.1334/E.633-A.190

VREEMDELINGENCIRCULAIRE

Deel G

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

nr. 3631/E-2296-A-262 TVG

's-Gravenhage, 5 december 1972

onderwerp: toelating Denemarken,
Ierland en Groot-Brittanië tot
de Europese Gemeenschappen.

Aan de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie;
de heren hoofden van plaatselijke politie;
de heer Commandant der Koninklijke Marechaussee;
het Ministerie van Financiën
(Directie Douane en Verbruiksbelastingen)

I. Als gevolg van de toetreding van Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittanië en Noord-Ierland tot de Europese Gemeenschappen dienen de bepalingen voor werkzoekende onderdanen van een Lid-Staat van de E.E.G., alsmede de bepalingen voor begunstigde E.E.G.-onderdanen, met ingang van 1 januari 1973 te worden toegepast op:

1. Denen (houders Deense paspoorten)+)
 2. Ieren (houders Ierse paspoorten)
 3. de navolgende Citizens of the United Kingdom and Colonies (houders van "British Passports"):
- a. diegenen wier paspoort - op blz. 5 - hetzij door middel van een stempelafdruk, hetzij door middel van een gedrukte tekst de vermelding bevat "Holder has the right of abode in the United Kingdom" (deze aanduiding komt voor in Britse paspoorten waarop - aan de onderzijde van de blauwe kaft - vermeld staat "United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland") ++);
 - b. degenen wier paspoort (blijkens het vermeldte aan de onderzijde van de blauwe omslag) is afgegeven door de autoriteiten van de Kanaaleilanden (Jersey, Guernesey) of van het eiland Man, tenzij dit paspoort na de aanduiding "Holder has the right of abode in the United Kingdom" is voorzien van de clausule "but has no right to employment or establishment in the remainder of the E.E.C.";
 - c. zij die geboren, geregistreerd of genaturaliseerd zijn in Gibraltar of wier vader aldaar is geboren, geregistreerd of genaturaliseerd. De wijze waarop deze categorie "Citizen of the U.K. and Colonies" zich als zodanig dient te legitimeren is nog bij de Britse Regering in studie; hieromtrent volgen nog nadere aanwijzingen.

- II -

+) Een uitzondering geldt voorshands voor Deense onderdanen die op de Faröer woonachtig zijn; hieromtrent zullen nog nadere aanwijzingen worden gegeven.

++) Het betreft hier in hoofdzaak personen die in het V.K. zijn geboren (genaturaliseerd of geadopteerd), wier vader of grootvader aldaar is geboren, dan wel immigranten (commonwealth citizens) die vijf jaar ononderbroken in het V.K. hebben gewoond en die aldaar geregistreerd (registered) zijn als "citizen of the U.K. and Colonies".

II. Met ingang van 1 februari 1973 zullen nieuwe modellen Britse paspoorten worden uitgegeven, waarvan het model vrijwel gelijk is aan dat van de thans in omloop zijnde. De bladzijden van de nieuwe paspoorten zijn - ter voorkoming van vervalsingen - van een watermerk voorzien. Op blz. 5 staat de aantekening gedrukt "Holder has the right of abode in the United Kingdom". In de oude paspoorten (welke na 1 februari 1973 nog ten hoogste 10 jaar in omloop kunnen zijn) zal dezelfde vermelding door middel van een stempelafdruk worden aangebracht. (Zie onder I, punt 3a). De bevoegdheid tot het plaatsen van deze aantekening berust uitsluitend bij het Home Office en bij de Britse diplomatieke of consulaire vertegenwoordigingen (na verkregen machtiging van het Home Office).

III. Overgangsregeling.

Op 1 januari 1973 zullen alle in omloop zijnde Britse paspoorten, waarvan de houder het "right of abode" in het Verenigd Koninkrijk heeft, nog niet van de vereiste aantekening kunnen zijn voorzien. Houders van zulke paspoorten zijn in beginsel aan de voor vreemdelingen in het algemeen geldende controlebepalingen onderworpen. Dit houdt in dat in daarvoor in aanmerking komende gevallen een onderzoek naar hun bestaansmiddelen kan worden ingesteld en dat hun de toegang kan worden geweigerd (c.q. hun uitzetting kan plaats vinden) indien zij niet over voldoende middelen beschikken.

Indien de houder van een - niet van een aantekening omtrent het right of abode voorzien - Britse paspoort verklaart dat hij onder de vigueur van de E.E.G.-bepalingen werk in ons land komt zoeken of hier te lande werk wil aanvaarden, kan hem niettemin de toegang tot ons land worden verleend, mits:

- a. het aannemelijk is dat hij in het Verenigd Koninkrijk is geboren; en
- b. hij beschikt over voldoende geldmiddelen ter dekking van de kosten van een verblijf van ten minste enkele weken in ons land, alsmede voor de betaling van de kosten van een eventuele terugkeer naar Groot-Brittannië.

Aan de betrokkene dient dan te worden aangezegd, dat hij zich ten spoedigste behoort te vervoeegen bij een Britse vertegenwoordiging hier te lande, teneinde zijn paspoort van de aantekening omtrent het "right of abode" te laten voorzien.

Zich reeds in ons land bevindende houders van Britse paspoorten, die een beroep op de E.E.G.-bepalingen doen, zonder dat hun paspoort van de aantekening omtrent het right of abode is voorzien, kunnen in het algemeen door het hoofd van plaatselijke politie in de gelegenheid worden gesteld, zich voor het doen aanbrengen van zulk een aantekening te wenden tot een Britse vertegenwoordiger hier te lande. Dit geldt uiteraard niet in die gevallen, waarin het aanstonds duidelijk is dat de houder niet onder de E.E.G.-bepalingen kan vallen, met name omdat zijn Britse paspoort niet de aanduiding "United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland" (dan wel Jersey, Guernesey of Isle of Man) draagt.

- IV. Tot nader order dienen Deense, Ierse en Britse paspoorten - zoals ook vóór 1 januari 1973 gebruikelijk - bij binnenkomst van een doorlaatstempel te worden voorzien.
- V. De toepassing van bovenstaande regeling zal - vooral in de beginperiode - aanleiding tot vragen kunnen geven. In zulke gevallen, alsmede bij twijfel omtrent de vraag of met name houders van Britse paspoorten onder de E.E.G.-bepalingen vallen ware, eventueel op de wijze voorgeschreven in Deel H, onder 1, Vc, een bijzondere aanwijzing te vragen.

De inhoud van deze aanschrijving zal t.z.t. worden verwerkt in Deel G, onder 1, van de Vreemdelingencirculaire.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking

Fraaij

plv.

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking
Stafbureau Algemene en Juridische Zaken
nr. AJZ 1334/E-633-A-246

Deel G - Bijzondere categorieën

In dit deel van de circulaire wordt een toelichting gegeven op de bepalingen, geldende voor enkele speciale categorieën van vreemdelingen, en worden de nodige aanwijzingen gegeven omtrent de toepassing daarvan. Daarbij wordt steeds de nadruk gelegd op die bepalingen, welke een afwijking inhouden van de voor vreemdelingen in het algemeen geldende voorschriften, als vermeld in de Delen B - E van deze circulaire, een en ander voor zover nodig onder verwijzing naar die Delen.

Deel G van de circulaire bestaat uit de volgende onderdelen:

1. Onderdanen van de Lid-Staten van de E.E.G. en van de Benelux.
2. Vluchtelingen en staatlozen.
3. Diplomatieke ambtenaren en andere geprivilegieerde personen.
4. Buitenlandse werknemers.
5. Vreemdelingen van Chinese landaard.
6. Ambonezen.
7. Buitenlandse pleegkinderen.
8. Vreemdelingen op wie het Europees Vestigingsverdrag van toepassing is.
9. Surinaamse onderdanen.

(Deel C-1)

1. Onderdanen van de Lid-Staten van de E.E.G. en van de Benelux.

Hoofdstuk I - In Benelux- en E.E.G.-verband gesloten
overeenkomsten en uitvoeringsregelingen
daarvan.

Benelux

Art. 2 van het Verdrag tussen België, Nederland en Luxemburg tot instelling van de Benelux Economische Unie (Trb. 1958, 18; 1960, 124) bepaalt ondermeer dat de onderdanen van elk der Verdragsluitende Partijen bevoegd zijn het grondgebied van de andere Partijen binnen te komen en te verlaten en dat zij er de behandeling genieten welke voor eigen onderdanen geldt, voor wat betreft bewegingsvrijheid, verblijf en vestiging. Met betrekking tot de uitoefening van deze bevoegdheden en de behandeling als eigen onderdanen op genoemde terreinen kunnen evenwel - ingevolge art. 55 van het verdrag - op grond van overwegingen, verband houdende met de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de goede zeden, bij overeenkomst tussen de Verdragsluitende Partijen voorwaarden worden gesteld. Zodanige overeenkomst (mede strekkende tot uitvoering van art. 56 van het verdrag) werd op 19 september 1960 te Brussel gesloten en trad in werking op 1 oktober 1963 (Trb. 1960, 135 en 1963, 164).

E.E.G.

Het op 25 maart 1957 te Rome gesloten en op 1 januari 1958 in werking getreden Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap (Trb. 1957, 74 en 91) bevat eveneens een aantal bepalingen, strekkende tot vrijmaking van het verkeer van onderdanen van de Lid-Staten binnen de Gemeenschap. De Lid-Staten zijn: de Benelux-landen, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk en Italië. Ter uitvoering van overeenbedeelde bepalingen van het verdrag heeft de

Raad van de E.E.G. een drietal richtlijnen vastgesteld welke in dit verband van speciale betekenis zijn. Hiervoor zij verwezen naar hetgeen terzake is vermeld in de nota van toelichting op het Vreemdelingenbesluit, Hoofdstuk VI, Afdeling A, algemeen gedeelte.

Nadere regelingen in E.E.G.-verband

Inmiddels is het Vreemdelingenbesluit op dit punt gewijzigd in verband met de vaststelling van de Richtlijn 68/360/EEG d.d. 15 oktober 1968 door de Raad van de Europese Gemeenschappen. Voor deze wijziging zij verwezen naar de nota van toelichting op het Besluit van 15 juli 1969 tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit (Stb. 305). Het wijzigingsbesluit is met de nota van toelichting als bijlage G 1-a bij dit deel van de circulaire gevoegd.

Bij de aanneming van zowel genoemde Richtlijn als van de Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van dezelfde datum betreffende het vrije verkeer van werknemers, werd bij interpretatieve verklaringen ook een regeling overeengekomen van de positie van werkzoekende E.E.G.-onderdanen. Dezen zijn niet te beschouwen als "begunstigde E.E.G.-onderdanen" in de zin van art. 91 Vb. (zie hiertoe Hoofdstuk II); nochtans gelden voor hen bepaalde uitzonderingen op de voor vreemdelingen in het algemeen geldende wettelijke bepalingen. Aan de voor hen geldende regeling wordt aandacht besteed in Hoofdstuk IV.

Voorts heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen bij Verordening (EEG) nr. 1251/70 van 29 juni 1970 de voorwaarden vastgesteld waaronder werknemers, overeenkomstig het bepaalde in het E.E.G.-verdrag, op het grondgebied van een Lid-Staat hun verblijf mogen voortzetten na te hebben opgehouden

er een betrekking te vervullen.

Hoewel ook zij thans niet vallen onder de omschrijving van art. 91 Vb., dienen zij toch, in afwachting van een noodzakelijke aanpassing van de Gemeenschapsbepalingen aan de Verordening van de Commissie, als begunstigde E.E.G.-onderdaan te worden behandeld. Over deze groep van gewezen werknemers handelt Hoofdstuk V.

rechtskracht van de gemeenschapsbepalingen

De richtlijnen van de Raad van de E.E.G. zijn - in tegenstelling tot de verordeningen van de Raad of van de Commissie - niet rechtstreeks verbindend voor de Lid-Staten, doch deze zijn wel verplicht hun nationale voorschriften - voor zover nodig - met de bepalingen van deze richtlijnen in overeenstemming te brengen.

afwijking van de Wet ten gunste van vreemdelingen

Ter uitvoering van bovengenoemde overeenkomsten en richtlijnen diende gebruik te worden gemaakt van de bij art. 49 Vw voorziene mogelijkheid, door bij algemene maatregel van bestuur ten gunste van Benelux- en E.E.G.-onderdanen af te wijken van de bepalingen van de Wet. Zulks is geschied bij de artt. 91 - 102 Vb.

Hoofdstuk II - Het begrip begunstigde E.E.G.-onderdaan.

Art. 91 Vb. bepaalt, welke vreemdelingen onder het begrip begunstigde E.E.G.-onderdanen vallen. Daarbij moeten worden onderscheiden:

a Belgen en Luxemburgers

b Onderdanen van een van de Lid-Staten van de E.E.G. die zijn:

1 werknemer

2 zelfstandige

3 dienstenverlener

4 dienstenontvanger

c Familieleiden van de onder b bedoelde vreemdelingen.

Belgen en
Luxemburgers

ad a De bepalingen van de hierboven in Hoofdstuk I bedoelde E.E.G.-richtlijnen zijn van toepassing op onderdanen van Lid-Staten van de E.E.G. in een bepaalde hoedanigheid, als onder b en c vermeld. Verdergaande begunstiging is, op grond van de overeenkomst ter uitvoering van de artt. 55 en 56 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, door Nederland verleend aan Belgen en Luxemburgers als zodanig. De artt. 91 - 102 Vb. gelden voor Belgen en Luxemburgers óók indien zij in een andere hoedanigheid naar Nederland komen of hier verblijven (te denken valt in dit verband bijvoorbeeld aan een rentenier). Enkele bepalingen van het Vb. zijn uitsluitend op Belgen en Luxemburgers van toepassing (artt. 92, 93, eerste alinea, 96 en 99, derde lid, Vb).

Onderdanen van
Lid-Staten van
de E.E.G.

ad b Met de onder b genoemde categorieën zijn de volgende onderdanen van een der Lid-Staten van de E.E.G. bedoeld:

1. werknemers:

zij die op het grondgebied van een andere Lid-Staat arbeid in loondienst verrichten of gaan verrichten (zulks met inbegrip van seizoen- en grensarbeiders, artiesten en musici). In dit verband zij erop gewezen dat voor werkzoekenden een afzonderlijke regeling is getroffen (zie Hoofdstuk IV).

2. zelfstandigen:

zij die zijn gevestigd of zich willen vestigen in een andere Lid-Staat, teneinde aldaar werkzaamheden anders dan in loondienst uit te oefenen.

3. dienstenverleners:

zij die op het grondgebied van een andere

Lid-Staat diensten komen verrichten. Te denken valt bijvoorbeeld aan buitenlands personeel van een buitenlandse firma die hier te lande machines plaatst en daartoe door haar personeel montagewerkzaamheden doet verrichten.

4. dienstenontvangers:

zij die zich naar een andere Lid-Staat begeven in de hoedanigheid van een persoon te wier behoefte een dienst wordt verricht. Te denken valt bijvoorbeeld aan personen die zich hier te lande onder een specialistische medische behandeling komen laten stellen.

Nadere regeling
ten aanzien van
werknemers

ad b Art. 91, tweede lid, Vb. bepaalt voorts, in
sub 1 welke gevallen begunstigde E.E.G.-onderdanen
die werknemer zijn, hun hoedanigheid niet verliezen door onderbrekingen van het verblijf, dan wel door onderbrekingen van de arbeid, t.w.:
- door onderbrekingen van het verblijf van niet meer dan zes opeenvolgende maanden en door afwezigheid wegens het vervullen van militaire dienstplicht; voorts:
- door onderbrekingen van de arbeid doordat betrokkene als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt is, of doordat hij onvrijwillig werkloos is.

werkloosheid

Bij onvrijwillige werkloosheid gaat de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan echter wel verloren indien de betrokkene op het tijdstip van de eerste **verlenging** van de geldigheidsduur van zijn vergunning tot verblijf reeds twaalf opeenvolgende maanden onvrijwillig werkloos was

en de werkloosheid sedert het tijdstip van verlenging nogmaals twaalf opeenvolgende maanden heeft voortgeduurd. (Zie art. 91, tweede lid, onder b, Vb.). Deze bepaling houdt in, dat een begunstigde E.E.G.-onderdaan aan wie een vergunning tot verblijf met een geldigheidsduur van vijf jaar is verleend, en die bijvoorbeeld na twee jaar onvrijwillig werkloos wordt, nog gedurende vier jaar (t.w. de drie jaar tot het verstrijken van zijn vergunning en het jaar waarmee die vergunning moet worden verlengd) zijn status van begunstigde E.E.G.-onderdaan behoudt. De Richtlijn 68/360/EEG schrijft voor dat de vraag, of de vreemdeling onvrijwillig werkloos is, naar behoren moet zijn geconstateerd door de bevoegde dienst voor de arbeidsvoorziening. In voorkomende gevallen wende men zich terzake tot het betrokken G.A.B.

Ten aanzien van het al dan niet vrijwillig karakter van de werkloosheid diene nog het volgende:

Indien een werknemer wordt ontslagen ten gevolge van een inbreuk op de openbare orde, derhalve door eigen toedoen, is in beginsel geen sprake van geheel onvrijwillige werkloosheid. Indien evenwel in een zodanig geval de intrekking van de vergunning tot verblijf wordt overwogen, dienen niettemin de bepalingen van de artikelen 89 - 102 Vb. op hem te worden toegepast (vgl. Hoofdstuk III onder D.). In dit geval zal derhalve het hoofd van plaatselijke politie, met het oog op een eventuele weigering van de verlenging van de geldigheidsduur, of met het oog op een intrekking van de vergunning tot verblijf van de betrokkene, moeten handelen alsof betrokkene nog een begunstigde E.E.G.-

onderdaan was (toepassing voornemenprocedure).

Familieleden van ad c De derde groep begunstigde E.E.G.-onderdanen
een begunstigde wordt gevormd door de volgende familieleden
E.E.G.-onderdaan van een begunstigde E.E.G.-onderdaan, als
onder b bedoeld:

1. zijn echtgenoot en zijn kinderen beneden de leeftijd van eenentwintig jaar;
2. zijn bloedverwanten en de bloedverwanten van zijn echtgenoot, in opgaande en neerdalende lijn, die te zijnen laste komen.

(Zie art. 91, eerste lid, onder c, Vb).

Familieleden, als vorenbedoeld, van een "werknemer" worden echter eerst dan begunstigde E.E.G.-onderdaan in de zin van art. 91 Vb, indien deze werknemer voor zijn familieleden beschikt over een woning die in het gebied waar hij werkt, voor de Nederlandse werknemers als normaal wordt beschouwd (art. 91, derde lid, Vb). Aan deze eis kan geacht worden te zijn voldaan indien naar het oordeel van de bevoegde gemeentelijke huisvestingsautoriteiten wordt beschikt over woonruimte welke ook voor Nederlandse gezinnen onder gelijke omstandigheden als aanvaardbaar wordt beschouwd. Zolang aan deze voorwaarde niet is voldaan worden de familieleden op dezelfde voet als andere vreemdelingen behandeld.

Hoofdstuk III - Afwijkende bepalingen ten voordele van begunstigde E.E.G.-onderdanen.

In dit hoofdstuk worden de voor begunstigde E.E.G.-onderdanen geldende bepalingen behandeld, voor zover daarbij wordt afgeweken van de voor vreemdelingen in het algemeen geldende voorschriften. In aanvulling

hierop gelden voor hen tevens algemene voorschriften, waarop de Delen B - E van deze circulaire betrekking hebben.

Eventuele toepassing van het Europees Vestigingsverdrag

H.B. Aandacht verdient nog dat, bij verlies van de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan, op een onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G. toch nog het Europees Vestigingsverdrag, en daarmede art. 103 Vb, van toepassing kan zijn. Terzake zij verwezen naar Deel C, onder 8, van de circulaire.

A - Toelating

toegang Belgen en Luxemburgers

Onderdanen van België en Luxemburg behoeven voor het hebben van toegang tot Nederland slechts in het bezit te zijn van een geldig document voor grensoverschrijding (zie art. 16, junctis bijlagen 3a en 3b, VV).

Met name geldt voor hen niet het vereiste ten aanzien van het bezit van voldoende middelen van bestaan. Ook gedurende de vrije termijn (art. 8 Vw, juncto art. 46 Vb) geldt dit vereiste voor hen niet (artt. 92 en 93 Vb). De toegang mag aan Belgen en Luxemburgers wier namen in het Opsporingsregister (o.q. het Opsporingsblad) zijn opgenomen met de aanduiding OVr, of die uit anderen hoofde gevaarlijk worden geacht voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid, niet worden geweigerd dan nadat contact is opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, op de wijze voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire (zie ook Deel C, Hoofdstuk II).

toegang overige E.E.G.-onderdanen

Onderdanen van de overige Lid-Staten van de E.E.G. die aannemelijk kunnen maken dat zij tot een der categorieën van begunstigde E.E.G.-onderdanen behoren, dienen bij grensoverschrijding niet te worden

onderworpen aan controle op het beschikken over middelen van bestaan. Deze gedragslijn dient eveneens te worden gevolgd ten aanzien van gewezen werknemers, als bedoeld in Hoofdstuk V. Ten aanzien van werkzoekende E.E.G.-onderdanen, niet zijnde Belgen of Luxemburgers, zie art. 93, tweede alinea, Vb. en Hoofdstuk IV.

bevoegdheid tot
het verlenen en
verlengen van
vergunningen tot
verblijf

Krachtens de artt. 19, eerste lid en 21, eerste lid, VV is het hoofd van plaatselijke politie bevoegd aan begunstigde E.E.G.-onderdanen een vergunning tot verblijf te verlenen en de geldigheidsduur daarvan te verlengen (zie hiervoor nader Deel C van deze circulaire, in het bijzonder de Hoofdstukken IX, XI, XVIII en XIX). Indien twijfel bestaat omtrent de vraag, of een vreemdeling als begunstigde E.E.G.-onderdaan moet worden beschouwd, dient het hoofd van plaatselijke politie daaromtrent de zienswijze van de Minister van Justitie te vragen.

ondertekenen
antecedenten-
verklaring

Ten aanzien van Belgen en Luxemburgers die bij het indienen van een verzoek om een vergunning tot verblijf eigener beweging een bewijs van goed zedelijk gedrag overleggen, dient te worden afgezien van het doen ondertekenen van een antecedentenverklaring, als bedoeld in Deel C, Hoofdstuk XI, van deze circulaire. Overigens mag van begunstigde E.E.G.-onderdanen niet worden verlangd dat zij bewijzen van goed gedrag, uittreksels uit het strafregister e.d. overleggen. Blijkt dat de vreemdeling reeds eerder elders in ons land verblijf heeft gehouden, dan waren tevens inlichtingen omtrent de betrokkene in te winnen bij het hoofd van plaatselijke politie van de laatste woon- of verblijfplaats. Alleen indien daartoe speciale aanleiding bestaat, ware ter verkrijging

van aanvullende gegevens, op de wijze voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire contact op te nemen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

Indien een begunstigde E.E.G.-onderdaan verklaart de antecedentenverklaring niet te willen of niet te kunnen ondertekenen, of indien er anderszins redenen zijn om te vermoeden dat hij criminele of ongunstige politieke antecedenten heeft, dient terzake steeds een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie te worden gevraagd. Vanwege de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie zullen dan bij de bevoegde diensten van de andere E.E.G.-landen inlichtingen omtrent de antecedenten van de vreemdeling worden ingewonnen.

minderjarige werknemers

Betreft het minderjarige werknemers dan ware overlegging te vorderen van een verklaring van hun ouders of verzorgers waaruit blijkt dat zij met de tewerkstelling van de betrokkene hier te lande instemmen.

vrijstelling onderzoek tuberculose

Begunstigde E.E.G.-onderdanen zijn thans uitgezonderd van de regeling betreffende keuring op tuberculose, als bedoeld in Deel H, onder 5, van deze circulaire.

geen zekerheidstelling

Voorts mag, ten aanzien van begunstigde E.E.G.-onderdanen niet worden geëist, dat zij een passagebiljet of een waarborgsom deponeren, dan wel dat zij ervoor zorgen dat hun werkgever of een andere derde zich voor hen garant stelt (aan de hun te verlenen vergunning tot verblijf mag derhalve niet een daartoe strekkend voorschrift worden verbonden).

geen arbeidsvergunning vereist

Op grond van Verordening Nr. 1612/68 van 15 oktober 1968 met betrekking tot het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (Publikatieblad van de

Europese Gemeenschappen van 19 oktober 1968, Nr. L.257) behoeft de E.E.G.-werknemer ook niet in het bezit te zijn van een arbeidsvergunning. Verwijzing naar het arbeidsbureau blijft derhalve achterwege (voor werkzoekenden zie Hoofdstuk IV).

De arbeidsbureaus zullen E.E.G.-onderdanen-werknemers die zich bij hen vervoegen, mededelen dat zij zich tot het hoofd van plaatselijke politie in hun woon- of verblijfplaats dienen te wenden. Daarbij zal tevens worden medegedeeld dat de werknemer, om voor een vergunning tot verblijf in aanmerking te komen, bij het hoofd van plaatselijke politie een werkgeversverklaring dient over te leggen, waarin zo mogelijk de duur van het dienstverband wordt aangegeven.

Belgen en Luxemburgers behoeften reeds ingevolge art. 2 van het Benelux Arbeidsverdrag (Trb. 1956, 98) geen arbeidsvergunning.

geldigheidsduur
vergunning tot
verblijf

Ingevolge art. 94 Vb bedraagt de duur, waarvoor aan een begunstigde E.E.G.-onderdaan een vergunning tot verblijf wordt verleend:

- voor zelfstandigen: vijf jaar;
- voor dienstenontvangers en dienstenverleners: een tijdvak, tenminste gelijk aan de duur van de te ontvangen of te verlenen diensten;
- voor werknemers: vijf jaren indien de te verwachten duur van de werkzaamheden ten minste één jaar bedraagt. Indien echter te verwachten is dat de duur der werkzaamheden minder dan één jaar, doch meer dan drie maanden bedraagt, wordt een vergunning tot verblijf verleend waarvan de geldigheidsduur overeenkomt met die van de duur van de werkzaamheden;
- voor de in Hoofdstuk II, onder c, aangeduide familieleden: een tijdvak, gelijk aan de geldigheidsduur

- van -

van de vergunning tot verblijf, verleend aan de vreemdeling van wie zij afhankelijk zijn.

periode waarvoor de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt verlengd

Indien een vergunning tot verblijf aan een begunstigde E.E.G.-onderdaan werd verleend voor de duur van vijf jaar, wordt de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf telkenmale met vijf jaren verlengd, vooropgesteld althans dat de houder van de vergunning de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan niet inmiddels heeft verloren (bijvoorbeeld, door vrijwillig werkloos te worden).

Indien bij de eerste verlenging van de geldigheidsduur van zijn vergunning tot verblijf een werknemer reeds gedurende twaalf opeenvolgende maanden onvrijwillig werkloos is, wordt de verlenging van de geldigheidsduur beperkt tot één jaar (art. 94, derde lid Vb.).

Evenals andere vreemdelingen kunnen begunstigde E.E.G.-onderdanen die gedurende een tijdvak van vijf jaren hun hoofdverblijf in Nederland hebben gehad, uiteraard in aanmerking komen voor een vergunning tot vestiging (zie art. 13, derde lid, Vw).

Van een vergunning tot verblijf, verleend aan een dienstenverlener, aan een dienstenontvanger, of aan een werknemer wiens werkzaamheden korter dan een jaar zouden duren, wordt de geldigheidsduur, indien deze ontoereikend blijkt, in overeenstemming met de alsnog te verwachten duur van de dienst of van de werkzaamheden verlengd.

Van familieleden die begunstigde E.E.G.-onderdaan zijn (art. 91, eerste lid, onder a, Vb), wordt de vergunning tot verblijf in duur verlengd overeenkomstig de vergunning tot verblijf van de

vreemdeling van wie hun verblijf afhankelijk is (art. 94, vierde lid, Vb.).

De geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf is derhalve niet afhankelijk van de duur waarvoor een in het bezit van de vreemdeling zijnd paspoort of ander document voor grensoverschrijding geldig is.

geldigheidsduur
vergunning tot
verblijf van
Belgen en
Luxemburgers

Voor wat betreft de duur van de aan Belgen en Luxemburgers te verlenen vergunningen tot verblijf geldt het volgende:

De geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf, verleend aan een Belg of Luxemburger, bedraagt in beginsel steeds vijf jaar. Aan Belgen en Luxemburgers die anders dan als zelfstandige, als werknemer, als dienstenverlener of als dienstenontvanger naar Nederland komen, kan in de regel een vergunning tot verblijf worden verleend met een geldigheidsduur van vijf jaar.

Een uitzondering op deze regel geldt voor de Belgen en Luxemburgers die naar Nederland komen voor een bepaald doel dat een verblijf van ten hoogste één jaar met zich meebrengt (bijv. voor studie of voor het volgen van een beroepsopleiding). Aan hen wordt een vergunning tot verblijf verleend met een geldigheidsduur, gelijk aan de duur van het beoogde verblijf.

bevoegdheid tot
het weigeren,
intrekken of
weigeren van
de verlenging
van de geldig-
heidsduur van
een vergunning
tot verblijf

Bevoegd tot het weigeren van een vergunning tot verblijf aan een begunstigde E.E.G.-onderdaan is uitsluitend de Minister van Justitie (art. 11, eerste lid, Vw, juncto art. 20 VV). Voor de gedragslijn welke het hoofd van plaatselijke politie moet volgen indien hij van oordeel is dat er termen tot weigering der gevraagde vergunning aanwezig zijn: zie Deel C, Hoofdstuk XVI, van deze circulaire. (Zoland de Minister niet op het verzoek van de

vreemdeling heeft beslist, blijft diens uitzetting achterwege; in spoedeisende gevallen kan op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire de vereiste last tot uitzetting worden gevraagd - zie Deel C, Hoofdstuk X, van deze circulaire, alsmede hieronder sub C - uitzetting).

Ook de bevoegdheid om verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf te weigeren alsmede om een zodanige vergunning in te trekken, berust, indien de houder van die vergunning een begunstigde E.E.G.-onderdaan is, uitsluitend bij de Minister van Justitie (art. 11, eerste lid, Vw., juncto art. 22 VV). Voor de gedragslijn welke het hoofd van plaatselijke politie moet volgen indien er naar zijn mening aanleiding bestaat tot het nemen van een zodanige beslissing, zie Deel C, Hoofdstukken XXIII en XXVI, van deze circulaire.

Indien de houder van de vergunning inmiddels de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan heeft verloren (bijvoorbeeld in het geval van vrijwillige werkloosheid, of in het geval van onvrijwillige werkloosheid, genoemd in art. 91, tweede lid, onder b, tweede volzin, Vb), zal overeenkomstig de geldende bepaling (art. 22 VV) in het algemeen het hoofd van plaatselijke politie tot het weigeren van de verlenging van de geldigheidsduur, of tot het intrekken van de vergunning tot verblijf bevoegd zijn. Niettemin zal hij, wanneer deze gevallen zich voordoen, door tussenkomst van de hoofdafdeling Vreemdelingen-zaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie een bijzondere aanwijzing van de Minister dienen te vragen, hoe terzake te handelen, onder vermelding van alle gegevens welke voor de beoordeling van het geval van belang kunnen zijn. (Is de werknemer ontslagen in

verband met een inbreuk op de openbare orde, dan geldt de procedure van de artt. 99 - 102 Vb - zie Hoofdstuk II onder: **werkloosheid**).

gronden tot weigering, intrekking of weigering van verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf

De gronden tot weigering van de vergunning tot verblijf zijn genoemd in art. 95, eerste lid, Vb, te weten: het opleveren van gevaar voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid.

De gronden waarop verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf waarvan een begunstigde E.E.G.-onderdaan houder is, mag worden geweigerd, o.q. waarop een zodanige vergunning mag worden ingetrokken, zijn: inbreuk op de openbare orde, gevaar voor de nationale veiligheid of het verstrekt hebben van onjuiste gegevens welke tot het verlenen of tot het verlengen van de geldigheidsduur hebben geleid (art. 95, tweede lid, Vb).

In al deze gevallen geldt dat onder gevaar voor resp. inbreuk op de openbare orde niet wordt begrepen gevaar voor, resp. aantasting van economische belangen (art. 95, derde lid, Vb). Voorts geldt, dat gevaar voor, resp. inbreuk op de openbare orde, of gevaar voor de nationale veiligheid slechts mag worden aangenomen op grond van persoonlijke gedragingen van de begunstigde E.E.G.-onderdaan; indien deze persoonlijke gedragingen tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid, worden de aard van het vergrijp en de strafmaat in aanmerking genomen (art. 95, vierde lid, Vb).

Gevaar voor de volksgezondheid mag met betrekking tot een begunstigde E.E.G.-onderdaan slechts worden aangenomen indien deze, op het tijdstip waarop de vergunning tot verblijf zou worden verleend, lijdende is aan een der ziekten of gebreken, genoemd in de

tussentijds
verlies van de
hoedanigheid
van begunstigde
E.E.G.-onderdaan

bijlage bij het Vb (art. 95, vijfde lid, Vb).

De bij de bepalingen van het E.E.G.-verdrag, en bij de regelingen tot uitvoering daarvan gestelde beperkingen in de gronden waarop aan de onderdaan van een Lid-Staat verblijf of verder verblijf kan worden ontzegd, gelden uiteraard alleen ten aanzien van personen op wie de desbetreffende uitvoeringsbepalingen van het Gemeenschapsrecht nog van toepassing zijn, m.a.w. deze beperkingen gelden slechts ten aanzien van personen die nog voldoen aan de in art. 91 Vb gegeven omschrijving van "begunstigde E.E.G.-onderdaan". Zie Hoofdstuk II onder b of c. Voor gewezen werknemers: Zie Hoofdstuk V.

Van een E.E.G.-werknemer die vrijwillig werkloos is, kan met name de vergunning tot verblijf worden ingetrokken op een van de in art. 12 Vw vermelde gronden. Verlenging van de geldigheidsduur van de hem verleende vergunning tot verblijf kan worden geweigerd op grond van art. 11, vijfde lid, Vw; hetzelfde geldt ten aanzien van de werknemer die op het tijdstip van de eerste verlenging van de geldigheidsduur van zijn vergunning tot verblijf reeds twaalf opeenvolgende maanden onvrijwillig werkloos was en sinds dat tijdstip nog twaalf opeenvolgende maanden onvrijwillig werkloos is gebleven. Zie voor dit geval ook Hoofdstuk II.

In al deze gevallen dient niettemin het hoofd van plaatselijke politie een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie te vragen, hoe terzake te handelen, eventueel op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire.

Een uitzondering op het vorenstaande geldt voor het geval dat een begunstigde E.E.G.-onderdaan werkloos

is geworden door eigen toedoen in verband met door hem gemaakte inbreuk op de openbare orde. Zie hiervoor onder Hoofdstuk II onder Ad b sub 1, werkloosheid. In dit geval bezit de betrokkene weliswaar niet meer de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan, doch dient niettemin de procedure van de artt. 99 - 102 Vb te worden gevolgd.

weigeren, intrekken of weigeren van de verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf ten aanzien van Belgen en Luxemburgers

Aan een Belg of Luxemburger mag een vergunning tot verblijf niet worden geweigerd wegens gevaar voor de volksgezondheid (art. 96, eerste lid, onder b, Vb). Aan Belgen en Luxemburgers die niet behoren tot een der in Hoofdstuk II, onder b of c, genoemde groepen, mag een vergunning tot verblijf worden geweigerd wegens het niet hebben van voldoende middelen van bestaan of wegens het niet zijn van goed zedelijk gedrag (art. 96, eerste lid, onder a, Vb).

Ten aanzien van Belgen en Luxemburgers, die sedert ten minste drie jaar houder van een vergunning tot verblijf zijn, kan verlenging van de geldigheidsduur van die vergunning slechts worden geweigerd, of die vergunning slechts worden ingetrokken, indien zij een ernstig gevaar vormen voor de nationale veiligheid of indien zij, bij gewijsde veroordeeld wegens een bijzonder ernstig misdrijf, een bedreiging vormen voor de Nederlandse gemeenschap (art. 96, eerste lid, onder c, Vb).

weigeren en intrekken van een vergunning tot vestiging ten aanzien van Belgen en Luxemburgers

Bevoegd tot het weigeren en intrekken van een vergunning tot vestiging is uitsluitend de Minister van Justitie (art. 13, eerste lid, Vw). De gronden waarop een vergunning tot vestiging aan een Belg of Luxemburger, die nog niet gedurende vijf jaren zijn hoofdverblijf in Nederland heeft, kan worden geweigerd, zijn: het niet beschikken over voldoende middelen van bestaan en het niet van goed zedelijk

gedrag zijn (art. 96, tweede lid, Vb).

Een vergunning tot vestiging, verleend aan een Belg of Luxemburger, kan, indien deze sedert tenminste drie jaar houder is van een zodanige vergunning, slechts worden ingetrokken, indien hij een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid, of indien hij, bij gewijsde veroordeeld wegens een bijzonder ernstig misdrijf, een bedreiging vormt voor de Nederlandse gemeenschap (art. 96, derde lid, Vb).

B - Toezicht

identiteitspapier voor houders van een vergunning tot verblijf

Voor begunstigde E.E.G.-onderdanen aan wie een vergunning tot verblijf is verleend, kan in de hieronder nader omschreven gevallen als identiteitspapier, bedoeld in art. 54 Vb, gelden:

- a. een paspoort waarin een vergunning tot verblijf is aangetekend;
- b. een document van het als bijlage 5d bij het VV gevoegde model;
- c. een document waarvan het model als bijlage 5e bij het VV is gevoegd; de zogeheten verblijfskaart van een onderdaan van een Lid-Staat der E.E.G.

Ad a. Het betreft hier het uitzonderingsgeval, genoemd in art. 31, eerste lid, aanhef en onder a, VV. Ten aanzien van begunstigde E.E.G.-onderdanen van wie vaststaat dat zij slechts voor een periode, korter dan een jaar, doch langer dan drie maanden, in ons land zullen verblijven (bijv. monteurs die tekenmale voor een periode van enkele maanden werkzaamheden hier te lande komen verrichten), kan eenvoudigheidshalve worden volstaan met het stellen van de voorgeschreven aantekening omtrent de vergunning tot verblijf in het paspoort.

Ad b. Aan de overige begunstigde E.E.G.-onderdanen aan wie een vergunning tot verblijf is verleend, wordt, behoudens in de onder c genoemde gevallen, als identiteitspapier een document van het als bijlage 5d bij het VV gevoegde model verstrekt.

Ad c. Voor verstrekking van de verblijfskaart (het als bijlage 5e bij het VV gevoegde model) komen in aanmerking begunstigde E.E.G.-onderdanen die gedurende één jaar of langer werkzaamheden in loondienst zullen verrichten, en hun familieleden, als bedoeld in art. 91, eerste lid, onder c, Vb.

Er zijn E.E.G.-onderdanen, die op 17 juli 1969, datum van inwerkingtreden van de voorschriften tot uitvoering van Richtlijn 68/360/EEG, reeds in het bezit waren van een document van het als bijlage nr. 5d bij het VV gevoegde model, doch die krachtens die voorschriften in aanmerking komen voor een verblijfskaart van een onderdaan van een Lid-Staat der E.E.G. Voor hen geldt als overgangsbepaling dat het eerstbedoelde document, tot aan het verstrijken van de geldigheidsduur daarvan, als identiteitspapier blijft gelden.

In alle gevallen waarin een identiteitspapier door een ander identiteitspapier wordt vervangen, dient het oude document te worden ingehouden. Dit kan zich bijv. mede voordoen, wanneer een E.E.G.-onderdaan die als zelfstandige werkzaam was, arbeid in loondienst gaat verrichten.

Voor een begunstigde E.E.G.-onderdaan aan wie een vergunning tot vestiging is of wordt verleend, geldt als identiteitspapier het document, bedoeld in bijlage 5a VV.

mededeling doen
van het gaan
zoeken van
arbeid

Voor begunstigde E.E.G.-onderdanen die, binnen het
tijdvak waarin het hun krachtens art. 6 Vw, juncto
art. 46 Vb, is toegestaan om in Nederland te verblij-
van, arbeid gaan zoeken of arbeid gaan verrichten,
geldt niet de verplichting, daarvan onverwijld mede-
deling te doen aan het hoofd van plaatselijke poli-
tie (art. 62 Vv, juncto art. 34 VV).

aanmeldings-
verplichtingen

Belgen en Luxemburgers zijn vrijgesteld van de vol-
gende verplichtingen tot aanmelding:

- a. de verplichting, bedoeld in art. 66 Vb, tot aan-
melding binnen acht dagen na binnenkomst in Neder-
land bij het hoofd van plaatselijke politie, in-
dien het voorgenomen verblijf langer dan drie
maanden bedraagt (art. 35 VV). Wel bedraagt de
"vrije termijn" ook voor Belgen en Luxemburgers
in dit geval (behoudens ingeval zij werkzoeker
zijn - zie Hoofdstuk IV) slechts acht dagen, zo-
dat zij zich binnen die termijn voor het aanvra-
gen van een vergunning tot verblijf tot het hoofd
van plaatselijke politie zullen moeten wenden;
- b. de verplichting, bedoeld in art. 67 Vb, juncto
art. 36, eerste lid, VV, tot aanmelding binnen
acht dagen na binnenkomst, indien het voorgenomen
verblijf korter dan drie maanden (doch meer dan
acht dagen) bedraagt (art. 36, tweede lid, aanhef
en onder a. VV);
- c. de verplichting, bedoeld in art. 69, eerste lid,
Vb, tot aanmelding binnen twee dagen bij het hoofd
van plaatselijke politie, indien het betreft een
vreemdeling die naar Nederland is gekomen om aan
boord van een schip werk te zoeken (art. 37 VV).

C - Uitzetting

last tot
uitzetting

Begunstigde E.E.G.-onderdanen kunnen slechts worden uitgezet op last van de Minister van Justitie. Dit volgt uit art. 23, leden 2-4, Vw; art. 23, eerste lid, Vw, juncto art. 47 VV en art. 23, vijfde lid, Vw, juncto art. 46 VV. (Zie hiervoor nader Deel E, Hoofdstuk V, van deze circulaire). Eventueel kan voor het verkrijgen van een last tot uitzetting contact opgenomen worden met de hoofdafdeling Vreemdelingen-zaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire.

opschorting
uitzetting

De uitzetting van een begunstigde E.E.G.-onderdaan wordt opgeschort, zolang nog geen beslissing is genomen op een door hem ingediend verzoek om het verlenen, of het verlengen van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf. In het laatste geval geldt dit ook, indien het verzoek om verlenging binnen een maand vóór het verstrijken van de geldigheidsduur der vergunning werd gedaan (art. 97 Vb, vgl. art. 79 Vb).

Wordt het verlenen van een vergunning tot verblijf, of het verlengen van de geldigheidsduur daarvan, aan een begunstigde E.E.G.-onderdaan geweigerd - hiertoe is alleen de Minister van Justitie bevoegd - dan zal bij de mededeling van deze beslissing aan het hoofd van plaatselijke politie tevens de versiste last tot uitzetting worden gegeven.

Het gunnen van
een redelijke
termijn

De "redelijke termijn", bedoeld in art. 24 Vw, bedraagt voor begunstigde E.E.G.-onderdanen wier verzoek om een vergunning tot verblijf is afgewezen, tenminste veertien dagen (art. 98, eerste lid, eerste volzin, Vb).

Voor begunstigde E.E.G.-onderdanen wier verzoek om

verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf is afgewezen, of wier vergunning tot verblijf of tot vestiging is ingetrokken, bedraagt de vorenbedoelde termijn ten minste één maand (art. 98, tweede lid, Vb). Alleen in dringende gevallen kan uitzetting binnen deze termijnen plaats vinden (art. 98, derde lid, Vb).

Dient de begunstigde E.E.G.-onderdaan vóór het verstrijken van de aan hem toegestane termijn bij de Minister van Justitie een verzoek om herziening van de voor hem ongunstige beslissing in, dan dient zijn uitzetting achterwege te blijven zolang op dit verzoek niet is beslist (art. 98, eerste lid, Vb - vgl. art 32 Vw). Alleen in dringende gevallen kan hiervan worden afgeweken.

D - Rechtsmiddelen.

De in de artt. 99 - 102 Vb geregelde afwijkingen van de normale bercepsprocedure brengen de begunstigde E.E.G.-onderdanen op tweeërlei wijze in een gunstiger positie dan andere vreemdelingen:

- a. Met betrekking tot enige voor de begunstigde E.E.G.-onderdanen ongunstige beschikkingen (n.l. tot weigering van de verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf, dan wel tot intrekking van een zodanige vergunning of van een vergunning tot vestiging) wordt de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken reeds ingeschakeld zodra de Minister van Justitie het voornemen tot het geven van de beschikking heeft opgevat. De begunstigde E.E.G.-onderdaan wordt daarbij overeenkomstig de wettelijke herzieningsprocedure behandeld; dit brengt dus mee dat hij zijn belangen, reeds vóór de beschikking wordt

gegeven, bij de commissie kan bepleiten. De voorlegging van de zaak aan de commissie is niet afhankelijk van de indiening van een verzoek daartoe door de begunstigde E.E.G.-onderdaan, maar geschiedt ambtshalve. Deze "voornemenprocedure" treedt in de plaats van de herzieningsprocedure. Tegen de beschikking, die de Minister na het horen van de commissie geeft, kan de belanghebbende op de normale wijze bij de Kroon nadere voorziening vragen (Zie Deel F van deze circulaire).

De "voornemenprocedure" kan, behoudens ten aanzien van een Belg of Luxemburger, in dringende gevallen achterwege worden gelaten. Dan is de herzieningsprocedure van toepassing, en kan de belanghebbende dus achteraf tegen de beschikking opkomen met een verzoek om herziening, eventueel gevolgd door een verzoek om nadere voorziening.

- b. De Wet verplicht de Minister van Justitie in het algemeen niet, de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken te horen op een verzoek om herziening, gericht tegen een beschikking tot het weigeren van een vergunning tot verblijf (zie art. 31, eerste lid, Vw). Ten aanzien van zulk een verzoek, ingediend door een begunstigde E.E.G.-onderdaan, is evenwel voorlegging aan de commissie verplicht gesteld.

Hoofdstuk IV - Bijzondere regelen ten aanzien van werkzoekende E.E.G.-onderdanen.

Werkzoekende E.E.G.-onderdanen als zodanig voldoen niet aan de in art. 91 Vb. gegeven omschrijving van "begunstigde E.E.G.-onderdaan". Deze hoedanigheid verkrijgen zij zodra zij hier te lande werk hebben gevonden blijkens een door hen alsdan over te leg-

leggen verklaring van indienstneming van een werkgever. Wel zijn op grond van interpretatieve verklaringen, goedgekeurd bij de aanneming van Richtlijn 68/360/EEG, ten aanzien van werkzoekende E.E.G.-onderdanen bijzondere regelen in het Vreemdelingenbesluit opgenomen.

vrije termijn

Werkzoekende E.E.G.-onderdanen worden, zolang zij nog geen werk hebben gevonden, niet in het bezit gesteld van een vergunning tot verblijf. Nochtans ligt in de regel verblijf van langere duur dan drie maanden op voorhand in de bedoeling van de werkzoekende. Derhaave zou, overeenkomstig de voor vreemdelingen in het algemeen geldende bepalingen, de vrije termijn na acht dagen verstrijken. Met het oog daarop is aan de werkzoekende E.E.G.-onderdaan uitdrukkelijk een vrije termijn van drie maanden toegekend, zij het met het hierhavolgende voorbehoud (art. 46, eerste lid, onder d, Vb).

het vereiste van te beschikken over voldoende middelen van bestaan en controle daarop.

Ten aanzien van het vereiste van het bezit van voldoende bestaansmiddelen geldt voor werkzoekende E.E.G.-onderdanen het volgende:

- a. Belgen en Luxemburgers als zodanig hebben op grond van het bepaalde bij art. 92 Vb toegang tot Nederland zonder dat zij aan het vereiste van het bezit van voldoende middelen van bestaan behoeven te voldoen. Dit impliceert dat zij bij inreizen van Nederland ook niet op het bezit van bestaansmiddelen behoeven te worden gecontroleerd. Een en ander geldt uiteraard ook voor werkzoekenden onder hen. Op grond van het bepaalde in art. 93, eerste alinea, Vb geldt voor Belgen en Luxemburgers als zodanig het vereiste van het bezit van voldoende bestaansmiddelen ook niet voor een verblijf gedurende de vrije termijn. Ook dit geldt uiteraard

mede voor werkzoekenden onder hen.

- b. Op grond van het bepaalde in art. 23, derde lid, Vb behoeven werkzoekende E.E.G.-onderdanen die Nederland inreizen, niet aan te tonen over welke middelen zij met het oog op de toegang tot Nederland beschikken of kunnen beschikken. Door deze bepaling zijn derhalve ook Duitsers, Fransen, en Italianen die hier te lande werk komen zoeken, van de controle op bestaansmiddelen vrijgesteld. Deze werkzoekenden behoeven ingevolge art. 93, tweede alinea, Vb evenmin tijdens hun verblijf gedurende de vrije termijn aan het vereiste met betrekking tot het bezit van voldoende bestaansmiddelen te voldoen. Komen zij echter gedurende die periode ten laste van de openbare kas, dan heeft dit ingevolge art. 46, eerste lid, aanhef en onder d, Vb tot gevolg dat hun vrije termijn eindigt.

meldingsplicht

Wel dienen werkzoekende onderdanen van een Lid-Staat van de E.E.G. zich binnen acht dagen na binnenkomst te melden bij het hoofd van plaatselijke politie in de gemeente van hun verblijf. Deze zal hen, anders dan E.E.G.-onderdanen die reeds werk hier te lande hebben gevonden, naar het arbeidsbureau verwijzen om zich aldaar als werkzoekende te laten inschrijven. Voorts dient het hoofd van plaatselijke politie aan de werkzoekende mede te delen dat hij, na een werkring te hebben gevonden, zich tot hem dient te wenden teneinde, op vertoon van zijn grensoverschrijdingsdocument en van de werkgeversverklaring, in het bezit te worden gesteld van een vergunning tot verblijf.

samenwerking
met de arbeids-
bureaus

Voor de toelating en de opvang van werkzoekende E.E.G.-onderdanen blijft een nauwe en vruchtbare samenwerking tussen de hoofden van plaatselijke politie en de arbeidsbureaus van groot belang. Immers met het oog op het bezit van een arbeidsvergunning is dit contact voor E.E.G.-werknemers weliswaar niet langer vereist, doch wel bevordert dit contact dat werkzoekende E.E.G.-onderdanen een doeltreffende bemiddeling ontvangen tot hun tewerkstelling.

uitzetting

Krachtens de gewijzigde bepalingen van de artt. 47 en 48 VV kunnen ook werkzoekende E.E.G.-onderdanen niet worden uitgezet dan op last van de Minister van Justitie.

Met name zal er aanleiding bestaan om - zonodig op de wijze omschreven in deel H, onder 1, van deze circulaire, - contact op te nemen met het ministerie van Justitie, indien een werkzoekende E.E.G.-onderdaan een beroep gaat doen op de openbare kas of reeds drie maanden als werkzoekende in ons land heeft verbleven (waardoor krachtens art. 46, eerste ldd, aanhef en onder d, Vb zijn vrije termijn eindigt), of wanneer hij naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie gevaar oplevert voor de openbare orde.

familieleden

Aangezien voor de E.E.G.-onderdaan die werk zoekt, eerst dan een recht op verblijf van langere duur ontstaat wanneer hij werk heeft gevonden, heeft hij ook nog niet het recht zijn familieleden mede te brengen; hun verblijfsrecht immers is van het zijne afhankelijk, met daarbij de speciale voorwaarde van redelijke huisvesting.

Hoofdstuk V - Afwijkende bepalingen ten voordele van
gewezen werknemers die onderdaan van
een Lid-Staat van de E.E.G. zijn.

A. Voorwaarden waaronder gewezen werknemers en hun fami-
lielieden recht op voortgezet verblijf hebben.

Op 20 juli 1970 is in werking getreden Verordening (EEG) nr. 1251/70 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 29 juni 1970 met betrekking tot het recht van werknemers die onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G. zijn, om verblijf te houden op het grondgebied van een andere Lid-Staat, ook na er een betrekking in loondienst te hebben vervuld. De tekst van de Verordening, welke werd opgenomen in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen van 30 juni 1970, nr. L 142, is als bijlage G 1-b bij deze circulaire gevoegd.

De Verordening is zelfwerkend. Dit betekent dat de personen die voldoen aan de in de Verordening gestelde voorwaarden, daaraan rechten ontleen, onafhankelijk van de nationale voorschriften.

werknemers aan
wie het recht is
toegekend

1. Ingevolge de bepalingen van de Verordening komen voor een recht van voortgezet verblijf in Nederland in aanmerking:

gepensioneerden

a. werknemers die in Nederland worden gepensioneerd, mits zij gedurende tenminste de laatste twaalf maanden hier te lande hebben gewerkt en hier bovendien meer dan drie jaar voortdurend hebben gewoond.

invaliden

b. werknemers die in Nederland worden getroffen door blijvende invaliditeit, mits zij hier te lande hebben gewerkt (een bepaalde minimum periode van tewerkstelling is in dit geval

door een arbeids-
ongeval of beroeps-
ziekte getroffen

niet voorgeschreven), en mits zij tenminste twee jaar, onmiddellijk voorafgaande aan de definitieve beëindiging van de werkzaamheden, voortdurend in Nederland hebben gewoond.

grensarbeiders

- c. werknemers die hier te lande door een arbeidsongeval of door een beroepsziekte worden getroffen; in dit geval is geen termijn bepaald gedurende welke zij in ons land moeten hebben gewerkt of gewoond.
- d. werknemers die gedurende drie jaar bij voortdurend in Nederland woonachtig en werkzaam waren, en die daarna als grensarbeider in een andere Lid-Staat zijn gaan werken (dus met behoud van hun woonplaats in Nederland). Worden zij in de andere Lid-Staat gepensioneerd, dan wel door blijvende invaliditeit getroffen, dan behouden zij het recht van voortgezet verblijf in Nederland.

(Zie in dit verband art. 2 van de Verordening).
N.B. In de onder a en b genoemde gevallen behoeft niet te worden voldaan aan de daar genoemde voorwaarden betreffende de duur van de tewerkstelling en/of van het wonen in Nederland, indien de echtgenoot van de gewezen werknemer de Nederlandse nationaliteit bezit, of deze nationaliteit door het huwelijk met de werknemer heeft verloren.

bijzondere bepalingen betreffende mede als perioden van woonachtig zijn of van tewerkstelling aan te merken onderbrekingen

- 2. Voor de beantwoording van de vraag, of de betrokkene tot aan het ogenblik waarop hij aanspraak op het recht van voortgezet verblijf meent te kunnen doen gelden, voortdurend in Nederland en woonachtig, en er tewerkgesteld is geweest, is nog het volgende van belang (art. 4):

- a. het voortdurend karakter van het woonachtig zijn in Nederland van de in punt 1 van dit

Hoofdstuk genoemde werknemers, en van hun in punt 3 te noemen familieleden, wordt niet beïnvloed door:

- afwezigheid gedurende perioden welke in totaal drie maanden per jaar niet overschrijden;
- afwezigheid van langer duur, vereist voor het vervullen van militaire dienstplicht.

b. als perioden van tewerkstelling worden mede aangemerkt perioden van onvrijwillige werkloosheid welke door de bevoegde dienst voor de arbeidsvoorziening - hier te lande derhalve het arbeidsbureau - naar behoren is geconstateerd, zomede perioden van afwezigheid als gevolg van ziekte of ongeval.

familieleden van de werknemer

3. De familieleden, genoemd in art. 91, eerste lid, onder g, Vb, van een werknemer (zie hiervoor Hoofdstuk II) hebben een recht van voortgezet verblijf in de volgende gevallen:

a. indien en voor zover de werknemer zelf ook een recht van voortgezet verblijf heeft;

b. als de werknemer die een recht van voortgezet verblijf had, is komen te overlijden;

c. als de werknemer op het tijdstip van overlijden nog geen recht van voortgezet verblijf had, doch deze werknemer bij zijn overlijden ten minste twee jaar voortdurend in Nederland woonachtig is geweest. Aan deze laatste voorwaarde behoeft echter weer niet te worden voldaan indien het overlijden een gevolg is van een arbeidsongeval of van een beroepsziekte, of indien de echtgenoot de Nederlandse nationaliteit bezit of deze nationaliteit door het huwelijk met de werknemer heeft verloren (art. 3).

bedenktijd voor
de gewezen werk-
nemer en zijn
familie

4. Bij art. 5 van de Verordening is aan degenen op wie de Verordening van toepassing is, gedurende een periode van twee jaar vanaf het ontstaan van het recht van voortgezet verblijf een bedenktijd toegestaan om te beslissen of zij van het hun toegekende recht gebruik willen maken. Zij kunnen gedurende die periode het grondgebied van de Lid-Staat verlaten en er terugkeren naar eigen wens. Dit geldt zowel voor de werknemer zelf als ook voor de familieleden aan wie, in afhankelijkheid van hem, dan wel na zijn overlijden zelfstandig, het recht van voortgezet verblijf is toegekend. Indien werknemers of hun familieleden, als hierbedoeld, na terugkeer uit het buitenland een beroep doen op hun recht van voortgezet verblijf, dient het hoofd van plaatselijke politie derhalve, eventueel in overleg met zijn ambtgenoot van de laatste woonplaats van betrokkenen in Nederland, na te gaan, of aan de vorenvermelde voorwaarden voor de uitoefening van het recht is voldaan.

andere onderbre-
kingen van het
verblijf door de
gewezen werkne-
mer of zijn
familie

5. Overigens bepaalt art. 6, tweede lid, dat voor degenen die het recht van voortgezet verblijf hebben verkregen, dit recht niet verloren gaat door onderbrekingen van het verblijf van niet meer dan zes achtereenvolgende maanden.

geldigheidsduur
van de vergunning
tot verblijf

6. Personen die het recht van voortgezet verblijf uit hoofde van de Verordening genieten, hebben recht op een vergunning tot verblijf welke een geldigheidsduur heeft van vijf jaren, en zonder meer met een zelfde periode moet kunnen worden verlengd.

P. Toezicht.

1. Ingevolge art. 6, eerste lid, van de Verordening

identiteitsbewijs
voor de gewezen
werknemer en zijn
familie

dienen personen die het recht van voortgezet verblijf genieten, in het bezit te worden gesteld van een verblijfskaart (model bijlage 5a VV). In de regel zullen deze personen uit hoofde van hun vorige hoedanigheid van E.E.G.-werknemer, of familielid daarvan, reeds in het bezit van zulk een verblijfskaart zijn. In dat geval zullen zij dus zonder meer in het bezit van de kaart worden gelaten.

Aan werknemers die op het ogenblik waarop zij voor het recht van voortgezet verblijf in aanmerking komen, reeds houder waren van een vergunning tot vestiging, en uit dien hoofde in het bezit waren van een document van het als bijlage 5a bij het Voorschrift Vreemdelingen gevoegde model, behoeft geen ander document te worden uitgereikt.

vreemdelingen-
administratie

2. In alle gevallen waarin is vastgesteld dat een begunstigde E.E.G.-onderdaan die hier te lands was tewerkgesteld, en - eventueel - zijn familieleden, in aanmerking komen voor het recht van voortgezet verblijf, ware daarvan in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie aantekening te houden. Bovendien ware de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie daarvan in kennis te stellen door toezending van een formulier, als bedoeld in bijlage H 2-b bij deze circulaire.

C. Uitzetting en rechtsmiddelen.

gronden tot
ontzegging van
verder verblijf

Het recht van gewezen werknemers en hun familieleden om in de Lid-Staat van vroegere tewerkstelling verblijf te houden, vormt een onderdeel van het vrije verkeer van werknemers zoals dat in het E.E.G.-verdrag is geregeld. Daarbij gelden als enig voorbehoud de uit

hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid gerechtvaardigde beperkingen. Ook aan gewezen werknemers en hun familieleden kan derhalve nimmer het verder verblijf worden ontzegd op grond van gebrek aan bestaansmiddelen, indien en zolang zij voldoen aan de door de Commissie in haar Verordening neergelegde voorwaarden voor de uitoefening van hun verblijfsrecht.

coördinatie-
richtlijn

Het ligt overigens in de verwachting dat de Raad van de Europese Gemeenschappen de Coördinatie-richtlijn 64/221/EEG (zie nota van toelichting op het Vreemdelingenbesluit, Hoofdstuk VI, Afd. A, Algemeen) van toepassing zal verklaren op degenen die het recht van voortgezet verblijf uitoefenen. Alsdan zullen te hunnen aanzien, voor wat betreft het aanvoeren van redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid, dezelfde criteria moeten worden aangelegd als ten aanzien van andere onderdanen van Lid-Staten van de E.E.G. op wie de bepalingen van het Gemeenschapsrecht van toepassing zijn. Dit houdt mede in dat zij alsdan ook voor de toepassing van de artikelen 95, derde l/n vijfde lid, Vb en 97 - 102 Vb. zullen moeten worden behandeld als begunstigde E.E.G.-onderdanen in de zin van art. 91 Vb.

rechtspositie
van gewezen
werknemers en
hun familie

In afwachting van het desbetreffende besluit van de Raad van de Europese Gemeenschappen, en vooruitlopende op een daaruit voortvloeiende wijziging van het Vreemdelingenbesluit, dienen degenen die het recht van voortgezet verblijf genieten, thans te worden behandeld als waren zij begunstigde E.E.G.-onderdanen in de zin van art. 91 Vb. Dit geldt derhalve niet alleen ten aanzien van de gronden waarop hun verder verblijf kan worden ontzegd, en de bevoegdheid tot het nemen van beslissingen daaromtrent,

maar ook ten aanzien van hun rechtspositie in het bijzonder bij het aanwenden van rechtsmiddelen (vgl. Hoofdstuk III).

In twijfelgevallen, met name wanneer niet duidelijk is, of een onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G. aanspraak kan maken op het recht van voortgezet verblijf, ware hieromtrent een bijzondere aanwijzing te vragen aan de Minister van Justitie (eventueel op de wijze, bedoeld in Deel H, onder 1, van deze circulaire).

Uittreksel uit het Vluchtelingenverdrag en uit het Protocol van
31 januari 1967 met artikelsgewijze toelichting.

Artikel 1 (Verdrag)

Definitie van de term "vluchteling"

A. Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:

1. Die krachtens de Regelingen van 12 mei 1926 en 30 juni 1928 of krachtens de Overeenkomsten van 28 oktober 1933 en 10 februari 1938, het Protocol van 14 september 1939 of het Statuut van de Internationale Vluchtelingenorganisatie als vluchteling werd beschouwd.

De door de Internationale Vluchtelingenorganisatie gedurende haar mandaat genomen beslissingen waarbij personen niet in aanmerking werden gebracht voor de bescherming en de hulp van die organisatie, vormen geen belemmering voor het verlenen van de status van vluchteling aan personen die aan de voorwaarden van lid 2 van deze afdeling voldoen;

2. Die, ten gevolge van gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 hebben plaats gevonden, en uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en tengevolge van bovenbedoelde gebeurtenissen verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.

Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit.

Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de

- nationaliteit -

nationaliteit bezit, niet inroept.

- B. 1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekenen in artikel 1, afdeling A, de woorden "gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 hebben plaats gevonden" hetzij
- a. "gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 in Europa hebben plaats gevonden"; hetzij
- b. "gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 in Europa of elders hebben plaats gevonden";
- elke Verdragsluitende Staat zal bij de ondertekening, bekrachtiging of toetreding een verklaring afleggen, waarin wordt te kennen gegeven, welke van deze omschrijvingen hij voornemens is toe te passen met betrekking tot zijn verplichtingen krachtens dit Verdrag.
2. Elke Verdragsluitende Staat die de omschrijving a. heeft aanvaard, kan te allen tijde door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties zijn verplichtingen uitbreiden door omschrijving b. te aanvaarden.
- C. Dit Verdrag houdt op van toepassing te zijn op elke persoon die valt onder de bepalingen van afdeling A, indien:
1. Hij vrijwillig wederom de bescherming inroept van het land waarvan hij de nationaliteit bezit;
 2. Hij, indien hij zijn nationaliteit had verloren, deze vrijwillig heeft herkregen;
 3. Hij een nieuwe nationaliteit heeft verkregen en de bescherming geniet van het land waarvan hij de nieuwe nationaliteit bezit;
 4. Hij zich vrijwillig opnieuw heeft gevestigd in het land dat hij had verlaten of waarbuiten hij uit vrees voor vervolging verblijf hield;
 5. Hij niet langer kan blijven weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen, omdat de omstandigheden in verband waarmee hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan;
- Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van

dit artikel valt, en die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen;

6. Hij, indien hij geen nationaliteit bezit, kan terugkeren naar het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, omdat de omstandigheden in verband waarmede hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan;

Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van dit artikel valt, en die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren naar het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, terug te keren.

D. Dit Verdrag is niet van toepassing op personen, die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen.

Wanneer deze bescherming of bijstand om welke reden ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.

E. Dit Verdrag is niet van toepassing op een persoon die door de bevoegde autoriteiten van het land waar hij zich heeft gevestigd, beschouwd wordt de rechten en verplichtingen te hebben, aan het bezit van de nationaliteit van dat land verbonden.

F. De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat:

a. hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals

omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen;

- b. hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten;
- c. hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Artikel 1 (Protocol van 31 januari 1967)

1. De Staten welke partij zijn bij dit Protocol verplichten zich de artikelen 2 tot en met 34 van het Verdrag toe te passen op vluchtelingen zoals hieronder omschreven.
2. Voor de toepassing van dit Protocol wordt onder "vluchteling" verstaan, behalve wat betreft de toepassing van het derde lid van dit artikel, elke persoon die aan de omschrijving vervat in het eerste artikel van het Verdrag voldoet, alsof de zinsneden "ten gevolge van gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 hebben plaats gevonden", en "ten gevolge van bovenbedoelde gebeurtenissen" uit artikel 1A, lid 2, waren weggelaten.
3. Dit Protocol is zonder enige geografische begrenzing van toepassing op alle Staten welke hierbij partij zijn, met dien verstande dat de verklaringen die overeenkomstig het bepaalde in artikel 1B (1) (a) van het Verdrag zijn afgelegd door de Staten die reeds partij zijn bij het Verdrag, eveneens onder dit Protocol van toepassing zijn, tenzij de verplichtingen van de verklarende Staat op grond van het bepaalde in artikel 1B (2) van het Verdrag zijn uitgebreid.

Toelichting bij artikel 1 van het Verdrag juncto artikel 1 van het Protocol van 31 januari 1967.

art. 1A (1) van
het Verdrag

De Regeling van 12 mei 1926 betreft de afgifte van identiteitscertificaten aan Russische en Armeense vluchtelingen.

De Regelingen van 30 juni 1928 betreffen de rechtspositie van Russische en Armeense vluchtelingen en de uitbreiding tot andere categorieën vluchtelingen van bepaalde maatregelen ten gunste van Russische en Armeense vluchtelingen genomen.

De Overeenkomst van 28 oktober 1933 betreft de internationale status van vluchtelingen.

De Overeenkomst van 10 februari 1938 betreft de status van uit Duitsland afkomstige vluchtelingen.

Het Protocol van 14 september 1939, breidt de toepasselijkheid van de Overeenkomst van 10 februari 1938 uit tot vluchtelingen, afkomstig uit de oude Oostenrijkse Republiek.

Tot de vluchtelingen, op wie de vorenstaande regelingen en overeenkomsten van toepassing zijn, behoren in de eerste plaats de vluchtelingen, die reeds vóór de tweede wereldoorlog in Nederland waren en reeds toen als vluchteling werden aangemerkt.

Het statuut van de Internationale Vluchtelingenorganisatie werd goedgekeurd bij de wet van 3 juli 1947 (Stb. H 223); tekst en vertaling van het statuut zijn opgenomen in Staatsblad I 499.

art 1A (2) van het
Verdrag juncto art.
1, lid 2, van het
Protocol van 31 jan.
1967

Krachtens art. 1, lid 2, van dit Protocol wordt de in art. 1A (2) van het Verdrag gegeven omschrijving van een vluchteling gewijzigd in die zin dat de gestelde datumgrens van 1 januari 1951 vervalt, zodat ook personen die tengevolge van gebeurtenissen die ná deze datum hebben plaats gevonden uit hun land zijn gevlucht en daarheen niet willen terugkeren uit gegronde vrees voor vervolging wegens hun ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of hun politieke overtuiging, als vluchteling moeten worden beschouwd.

art 1B van het
Verdrag juncto art.
1, lid 3, van het
Protocol van 31
jan. 1967

Voor Nederland gelden Verdrag en Protocol zonder enige geografische begrenzing, daar Nederland behoort tot de landen, die de omschrijving "in Europa of elders" hebben aanvaard.

art. 1C (5) en
(6) van het Verdrag

De laatste volzinnen van deze leden doelen in het bijzonder op vooroorlogse Joodse vluchtelingen.

art. 1F (b) van
het Verdrag

Deze uitsluitingsgrond moet bezien worden in verband met de bepaling uit art. 33, tweede lid, van het verdrag; er moet dus sprake zijn van een bijzonder ernstig misdrijf. Uitlevering krachtens tussen de Verdragsluitende Staten bestaande bilaterale verdragen wordt niet door het Vluchtelingenverdrag beïnvloed.

Artikel 2 (Verdrag)

Algemene verplichtingen

Elke vluchteling heeft plichten tegenover het land waarin hij zich bevindt. Deze plichten brengen in het bijzonder mede, dat de vluchteling zich houdt zowel aan de wetten en voorschriften als aan de maatregelen, genomen voor de handhaving van de openbare orde.

Toelichting bij artikel 2

Op een vluchteling blijven de maatregelen, welke in het algemeen voor vreemdeling gelden van toepassing. Met name geldt

- dit -

dit ten aanzien van de voorschriften op het stuk van toezicht, uitzetting en bewaring. De in dit verband speciaal van belang zijnde artikelen van het verdrag, welke een uitzondering hierop vormen, worden hieronder nader vermeld.

Artikel 3 (Verdrag)

Non-discriminatie

De Verdragsluitende Staten zullen zonder onderscheid naar ras, godsdienst of land van herkomst de bepalingen van dit Verdrag op vluchtelingen toepassen.

Artikel 26 (Verdrag)

Bewegingsvrijheid

Elke Verdragsluitende Staat zal aan de rechtmatig op zijn grondgebied vertoevende vluchtelingen het recht verlenen er hun verblijf te kiezen en zich vrij op dat grondgebied te bewegen, onverminderd de voorschriften welke op vreemdelingen in het algemeen van toepassing zijn onder dezelfde omstandigheden.

Artikel 28 (Verdrag)

Reisdocumenten

1. De Verdragsluitende Staten zullen aan de rechtmatig op hun grondgebied verblijvende vluchtelingen reisdocumenten verstrekken voor het reizen buiten dat grondgebied, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten; de bepalingen van de Bijlage van dit Verdrag¹⁾ zijn van toepassing op deze documenten.
De Verdragsluitende Staten kunnen een zodanig reisdocument verstrekken aan elke andere vluchteling op hun grondgebied; in het bijzonder zullen zij in welwillende overweging nemen, een zodanig reisdocument te verstrekken aan vluchtelingen op hun grondgebied, die niet in staat zijn een reisdocument te verkrijgen van het land van hun rechtmatig verblijf.
2. De reisdocumenten welke krachtens vroegere internationale overeenkomsten door partijen daarbij aan vluchtelingen

- zijn -

1) De tekst van deze bijlage is niet opgenomen.

zijn verstrekt, zullen door de Verdragsluitende Staten worden erkend en behandeld alsof zij krachtens dit artikel aan de vluchtelingen waren verstrekt.

Toelichting bij artikel 28 (Verdrag)

De hierbedoelde reisdocumenten voor vluchtelingen (vluchtelingen-paspoorten) worden, voor wat Nederland betreft, afgegeven door of namens het ministerie van Buitenlandse Zaken.

Omtrent de afgifte wordt achtereenvolgens het advies ingewonnen van het hoofd van plaatselijke politie en van het ministerie van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking).

Artikel 31

Illegale vluchtelingen in het land van toevlucht

1. De Verdragsluitende Staten zullen geen strafsancties, op grond van onrechtmatige binnenkomst of onrechtmatig verblijf, toepassen op vluchtelingen die, rechtstreeks komend van een grondgebied waar hun leven of vrijheid in de zin van artikel 1 werd bedreigd, zonder toestemming hun grondgebied binnenkomen of zich aldaar bevinden, mits zij zich onverwijld bij de autoriteiten melden en deze overtuigen, dat zij geldige redenen hebben voor hun onrechtmatige binnenkomst of onrechtmatige aanwezigheid.
2. De Verdragsluitende Staten zullen de bewegingsvrijheid van zodanige vluchtelingen niet verder beperken dan noodzakelijk; deze beperkingen zullen alleen worden toegepast totdat hun status in het land van toevlucht is geregeld of totdat zij er in geslaagd zijn toegelaten te worden in een ander land. De Verdragsluitende Staten zullen aan deze vluchtelingen een redelijk uitstel, alsmede de nodige faciliteiten, verlenen teneinde toelating te verkrijgen in een ander land.

Toelichting bij artikel 31 (Verdrag)

Met betrekking tot het gestelde in dit artikel zij opgemerkt, dat onder het verbod van strafsancties uitsluitend wordt verstaan het verbod tot het opleggen van straffen enkel voor het

- feit -

feit van de illegale binnenkomst. Uiteraard beoordeelt in de eerste plaats het Openbaar Ministerie of in een concreet geval aan de in het eerste lid van dit artikel genoemde vereisten is voldaan.

Artikel 32 (Verdrag)

Uitzetting

1. De Verdragsluitende Staten zullen een rechtmatig op hun grondgebied vertoevende vluchteling niet uitzetten behoudens om redenen van nationale veiligheid of openbare orde.
2. De uitzetting van een zodanige vluchteling zal alleen mogen plaats vinden ter uitvoering van een besluit dat is genomen in overeenstemming met de wettelijk voorziene procedure. Behoudens indien dwingende redenen van nationale veiligheid zich daartegen verzetten, is het de vluchteling toegestaan be-
wijs over te leggen om zich vrij te pleiten, alsmede zich te wen-
den tot een bevoegde autoriteit en zich te dien einde te doen
vertegenwoordigen bij die autoriteit of bij één of meer speciaal
door die bevoegde autoriteit aangewezen personen.
3. De Verdragsluitende Staten zullen een zodanige vluchteling een
redelijk uitstel gunnen teneinde hem in staat te stellen te pogen
in een ander land rechtmatig toegelaten te worden. De Verdrag-
sluitende Staten behouden het recht, gedurende dat uitstel, zo-
danige interne maatregelen toe te passen als zij noodzakelijk
achten.

Toelichting op artikel 32

Dit artikel heeft uitsluitend betrekking op vluchtelingen, die recht-
matig hier te lande vertoeven. De artt. 104-106 Vb en de in Deel G,
onder 2, Hoofdstuk V terzake gegeven aanwijzingen strekken tot
uitvoering van dit artikel.

Artikel 33 (Verdrag)

Verbod tot uitzetting of terugleiding ("refoulement")

1. Geen der Verdragsluitende Staten zal, op welke wijze ook, een
vluchteling uitzetten of terugleiden naar de grenzen

- van -

van een grondgebied waar zijn leven of vrijheid bedreigd zou worden op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

2. Op de voordelen van deze bepaling kan evenwel geen aanspraak worden gemaakt door een vluchteling ten aanzien van wie er ernstige redenen bestaan hem te beschouwen als een gevaar voor de veiligheid van het land waar hij zich bevindt, of die, bij gewijsde veroordeeld wegens een bijzonder ernstig misdrijf, een gevaar oplevert voor de gemeenschap van dat land.

Toelichting bij artikel 33

Deze bepaling betreft zowel legaal als illegaal het land binnengekomen vluchtelingen. Zij heeft uitsluitend betrekking op individuele gevallen en op uitzetting die de vluchteling zou nopen zich te begeven naar het land waar zich voor hem de omstandigheden voordoen, bedoeld in het eerste lid van dit artikel. Het tweede lid van dit artikel geeft bovendien het recht om van die individuele gevallen de staatsgevaarlijke personen en de ernstige misdadigers uit te zetten.

Uittreksel uit de Nederlandse vertaling van de op 23 november 1957 te 's-Gravenhage gesloten overeenkomst betreffende zee-
lieden-vluchtelingen.

Artikel 1.

Voor deze Overeenkomst wordt verstaan onder:

- a) "Verdrag": het Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- b) "zeeman-vluchteling": een ieder die, vluchteling zijnde overeenkomstig de definitie van artikel 1 van het Verdrag en de verklaring of kennisgeving gedaan door de betrokken Verdragsluitende Staat overeenkomstig afdeling B van dat artikel, als zeeman in enige functie dienst doet op een koopvaardijship, of die gewoonlijk in zijn onderhoud voorziet als zeeman op een zodanig schip.

Artikel 2.

Een zeeman-vluchteling die niet rechtmatig verblijft op het grondgebied van enige Staat en die geen recht heeft op toelating tot zodanig verblijf op het grondgebied van enige Staat - daaronder niet begrepen een Staat waar hij gegronde vrees heeft voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging - wordt geacht voor de toepassing van artikel 28 van het Verdrag rechtmatig te verblijven op het grondgebied.

- a) van de Overeenkomstsluitende Partij onder wier vlag hij, terwijl hij vluchteling was, als zeeman heeft gediend gedurende in totaal 600 dagen binnen de drie jaren voorafgaande aan het tijdstip waarop deze Overeenkomst op hem wordt toegepast, op schepen die ten minste twee maal per jaar havens van dat grondgebied aandoen, met dien verstande dat voor de toepassing van dit lid geen rekening zal worden gehouden met diensten verricht terwijl dan wel voordat hij gevestigd was op het grondgebied van een andere Staat;

of, indien er geen zodanige Overeenkomstsluitende Partij is,

b) van de Overeenkomstsluitende Partij waar hij, terwijl hij vluchteling was, laatstelijk rechtmatig was gevestigd in de loop van de drie jaren voorafgaand aan het tijdstip waarop deze Overeenkomst op hem wordt toegepast, mits hij in de tussentijd niet gevestigd is geweest op het grondgebied van een andere Staat.

Artikel 3.

Een zeeman-vluchteling die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze Overeenkomst

(I) niet rechtmatig verblijft op het grondgebied van enige Staat en geen recht heeft op toelating tot zodanig verblijf op het grondgebied van enige Staat - daaronder niet begrepen een Staat waar hij gegronde vrees heeft voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging - en

(II) niet, overeenkomstig artikel 2 van deze Overeenkomst, wordt geacht rechtmatig te verblijven op het grondgebied van een Overeenkomstsluitende Partij,

wordt geacht voor de toepassing van artikel 28 van het Verdrag rechtmatig te verblijven op het grondgebied

a) van de Overeenkomstsluitende Partij welke, na 31 december 1945 en vóór de inwerkingtreding van deze Overeenkomst, te zijnen behoeve, terwijl hij vluchteling was, laatstelijk een voor terugkeer naar dat gebied geldig reisdocument heeft verstrekt, verlengd of vernieuwd, ongeacht de vraag of dat document nog geldig is of niet;

of, indien er geen zodanige Overeenkomstsluitende Partij is,

b) van de Overeenkomstsluitende Partij waar hij, terwijl hij vluchteling was, na 31 december 1945 en vóór de inwerkingtreding van deze Overeenkomst laatstelijk rechtmatig verbleef,

of, indien er geen zodanige Overeenkomstsluitende Partij is,

c) van de Overeenkomstsluitende Partij onder wier vlag hij, terwijl hij vluchteling was, het laatst als zeeman heeft gediend

gedurende in totaal 600 dagen binnen een periode van drie jaren na 31 december 1945 en vóór de inwerkingtreding van deze Overeenkomst op schepen die ten minste twee maal per jaar havens van dat grondgebied aandoen.

Artikel 4.

Tenzij door de betrokken Overeenkomstsluitende Partij anders wordt beslist, zal een zeeman-vluchteling niet langer geacht worden rechtmatig verblijf te houden op het grondgebied van een Overeenkomstsluitende Partij indien hij, na het tijdstip waarop hij overeenkomstig artikel 2 of 3 van deze Overeenkomst laatstelijk geacht werd rechtmatig op dat grondgebied te verblijven,

a) zich gevestigd heeft op het grondgebied van een andere Staat, of

b) binnen een periode van zes jaren na dat tijdstip in totaal 1350 dagen dienst heeft gedaan aan boord van schepen varende onder de vlag van één en dezelfde andere Staat, of

c) binnen enige periode van drie jaren na dat tijdstip, noch ten minste in totaal 30 dagen als zeeman heeft gediend op schepen die varen onder de vlag van die Overeenkomstsluitende Partij en ten minste twee maal per jaar havens van dat grondgebied aandoen, noch ten minste in totaal tien dagen heeft verbleven op het grondgebied van die Partij.

Artikel 6.

Elke Overeenkomstsluitende Partij zal een zeeman-vluchteling, die in het bezit is van een door een andere Overeenkomstsluitende Partij verstrekt reisdocument dat geldig is voor terugkeer naar het grondgebied van die andere Overeenkomstsluitende Partij, op dezelfde wijze behandelen voor wat betreft toelating tot haar grondgebied ter uitvoering van een voorafgaande aanmonsteringsovereenkomst of voor walverlof, als zeelieden die onderdanen zijn van de Partij die het reisdocument verstrekke, of ten minste niet minder gunstig dan vreemde zeelieden in het algemeen.

Artikel 9.

Geen zeeman-vluchteling zal, voorzover het in het vermogen van een Overeenkomstsluitende Partij ligt, worden gedwongen aan boord van een schip te blijven, indien zijn lichamelijke of geestelijke gezondheid daardoor ernstig in gevaar zou worden gebracht.

Artikel 10.

Geen zeeman-vluchteling zal, voorzover het in het vermogen van een Overeenkomstsluitende Partij ligt, worden gedwongen aan boord van een schip te blijven dat tot bestemming heeft een haven of zal varen door wateren waar hij op goede gronden kan vreezen te worden vervolgd wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

Artikel 11.

De Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied een zeeman-vluchteling rechtmatig verblijft of op grond van deze Overeenkomst voor de toepassing van artikel 28 van het Verdrag wordt geacht rechtmatig te verblijven, zal hem, op verzoek van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied die zeeman zich bevindt, tot haar grondgebied toelaten.

Artikel 13.

1) Elke Overeenkomstsluitende Partij kan zich, om dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde, ontslagen beschouwen van de verplichtingen welke ingevolge deze Overeenkomst op haar rusten met betrekking tot een zeeman-vluchteling. De betrokken zeeman-vluchteling zal een naar de omstandigheden redelijke tijd worden gegund om aan de bevoegde autoriteit bewijs over te leggen om zich vrij te pleiten, tenzij er redelijke gronden bestaan de betrokken zeeman-vluchteling te beschouwen als een gevaar voor de veiligheid van het land waar hij zich bevindt.

2) Een beslissing op grond van lid 1 van dit artikel zal de betrokken Overeenkomstsluitende Partij echter niet ontheffen van haar verplichtingen ingevolge artikel 11 van deze Overeenkomst met betrekking tot een zeeman-vluchteling aan wie zij een reisdocument heeft verstrekt, tenzij het verzoek om toelating tot haar grondgebied haar door een andere Overeenkomstsluitende Partij wordt gedaan meer dan 120 dagen nadat dat reisdocument zijn geldigheid heeft verloren.

Reisverkeer van vluchtelingen

1. De overeenkomst tussen België, Luxemburg en Nederland inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied, gesloten te Brussel op 11 april 1960 (Trb. 1960, 40), in werking getreden op 1 juli 1960.

Krachtens de bepalingen van deze overeenkomst mogen in België en Luxemburg gevestigde vluchtelingen die houder zijn van:
in België: een geldige identiteitskaart voor vreemdelingen (carte d'identité pour étrangers) of een geldig bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (certificat d'inscription au registre des étrangers):

in Luxemburg: een geldige "carte d'identité pour étrangers"

zich voor een verblijf van ten hoogste drie maanden visumvrij naar Nederland begeven, doch uitsluitend via de Nederlands-Belgische grens (zie bijlage 3b, onder C 3, VV).

Omgekeerd mogen in Nederland gevestigde vluchtelingen, die houder zijn van een geldige titel tot verblijf, zich krachtens de bepalingen van vorenbedoelde overeenkomst voor verblijven van ten hoogste drie maanden visumvrij naar België en Luxemburg begeven, eveneens uitsluitend via de Nederlands-Belgische grens.

Voor wat betreft de terugnameplicht in Beneluxverband: zie Deel E, Hoofdstuk XIII, van deze circulaire.

De hierboven genoemde faciliteiten gelden overigens voor alle houders van de in één der Beneluxlanden afgegeven titel tot verblijf.

2. De Europese Overeenkomst inzake de afschaffing van visa voor vluchtelingen tot stand gekomen te Straatsburg op 20 april 1959 (Trb. 1959, 153) en voor Nederland in werking getreden op 3 september 1960.

Ingevolge de bepalingen van deze overeenkomst kunnen rechtmatig op het grondgebied van een Overeenkomstsluitende Partij verblijvende vluchtelingen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden visumvrij het grondgebied van een andere Partij binnenkomen, mits zij in het bezit zijn van een geldig reisdocument voor vluchtelingen, afgegeven door de autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partijen op wier grondgebied

zij rechtmatig verblijven. De reisdocumenten dienen te zijn afgegeven overeenkomstig de bepalingen van het Vluchtelingen-verdrag van Genève.

Behalve Nederland zijn bij deze overeenkomst de volgende landen aangesloten: België, Denemarken, Duitsland (Bondsrepubliek en West-Berlijn), Frankrijk, Italië, Luxemburg, Monaco, Noorwegen, IJsland en Zweden.

Houders van in deze landen afgegeven reisdocumenten voor vluchtelingen als vorenbedoeld mogen derhalve voor een verblijf van ten hoogste drie maanden visumvrij Nederland binnenkomen (zie bijlage 3b, onder H 1, VV).

Opgemerkt zij dat in België en Luxemburg gevestigde vluchtelingen op wie de bepalingen van deze overeenkomst van toepassing zijn, ook anders dan via de Nederlands-Belgische grens Nederland voor transit of voor een verblijf van ten hoogste drie maanden visumvrij mogen binnenkomen (zulks derhalve in tegenstelling tot de onder 1 bedoelde regeling, welke alleen geldt voor het intra-Benelux-verkeer).

Omgekeerd mogen houders van Nederlandse reisdocumenten voor vluchtelingen zich voor verblijven van ten hoogste drie maanden visumvrij naar de hierbovengenoemde landen begeven. Voor wat betreft de terugnameplicht geldt art. 5 van de onderwerpelijke Overeenkomst, luidende:

"Vluchtelingen die krachtens deze Overeenkomst het grondgebied van een Overeenkomstsluitende Partij zijn binnengekomen zullen op eerste verzoek van deze Partij te allen tijde wederom op het grondgebied van de Overeenkomstsluitende Partij wier autoriteiten het reisdocument hebben afgegeven, worden toegelaten, behalve in gevallen waarin de eerstgenoemde Partij de betrokken personen toegestaan heeft zich op haar grondgebied te vestigen."

N.B. In afwachting van de eventuele ondertekening c.q. bekrachtiging van de hier bedoelde Europese overeenkomst door de andere Lid-Staten van de Raad van Europa, worden voor de afgifte of voor de verlenging van visa ten behoeve van houders van reisdocumenten voor vluchtelingen, afgegeven door één dezer landen, geen kosten in rekening gebracht.

De hierboven genoemde faciliteiten gelden eveneens voor houders van Belgische, Deense, Duitse, Franse (c.q. Monegaskische), Luxemburgse, Noorse en Zweedse reisdocumenten voor vluchtelingen, als bedoeld in de Overeenkomst betreffende zeelieden-vluchtelingen van 23 november 1957 (zie ook onder punt 3).

3. De overeenkomst betreffende zeelieden-vluchtelingen van 23 november 1957 (Trb. 1958, 111), in werking getreden op 27 december 1961 (zie ook bijlage G2-b bij deze circulaire).

Op grond van de bepalingen van bovengenoemde overeenkomst mogen zeelieden-vluchtelingen die houder zijn van een Brits, Iers, Marokkaans of Portugees reisdocument voor vluchtelingen, als in de overeenkomst bedoeld, visumvrij Nederland binnenkomen, doch uitsluitend indien zij:

a door het overleggen van een verklaring van de desbetreffende rederij aantonen dat zij zullen worden tewerkgesteld aan boord van een met name genoemd schip, liggende in een met name genoemde Nederlandse haven of

b aantonen dat zij zich via Nederland naar een in een buitenlandse haven liggend schip moeten begeven of

c na afmonstering, hetzij in Nederland, hetzij in het buitenland, naar het land door welks autoriteiten het reisdocument is afgegeven, terugkeren. (zie bijlage 3b, onder H2, VV).

Voor houders van reisdocumenten voor vluchtelingen als bedoeld in de Overeenkomst betreffende zeelieden-vluchtelingen, afgegeven door de autoriteiten van België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk (c.q. Monaco), Luxemburg, Noorwegen en Zweden, zie onder punt 2, laatste alinea. Voor houders van reisdocumenten voor vluchtelingen als bedoeld in de Overeenkomst betreffende zeelieden-vluchtelingen, afgegeven door de autoriteiten van Zwitserland, zie onder punt 4, laatste alinea.

4. Het akkoord tussen de landen van de Benelux en Zwitserland inzake het reisverkeer van vluchtelingen, gesloten te Bern op 14 mei 1964 (Trb. 1964, 120) en in werking getreden op 15 juni 1964.

- Ingevolge -

Ingevolge de bepalingen van dit Akkoord kunnen rechtmatig op het grondgebied van een Overeenkomstsluitende Partij verblijvende vluchtelingen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden visumvrij het grondgebied van een andere Partij binnenkomen, mits zij in het bezit zijn van een geldig reisdocument voor vluchtelingen, afgegeven door de autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partijen overeenkomstig de bepalingen van het Vluchtelingenverdrag van Genève (zie bijlage 3b, onder H 1, VV).

De hiervoor genoemde faciliteiten gelden eveneens voor houders van Zwitserse reisdocumenten voor vluchtelingen, als bedoeld in de Overeenkomst betreffende zeelieden vluchtelingen van 23 november 1957 (zie ook onder punt 3).

Voor wat betreft de terugnameplicht geldt artikel 7 van het onderhavige Akkoord, luidende:

"De onder dit akkoord vallende vluchtelingen worden door de Staat die hun het reispapier heeft verstrekt te allen tijde teruggenomen op verzoek van de andere Staat, tenzij deze betrokkenen heeft toegestaan zich op zijn grondgebied te vestigen.

"Gedurende een periode van maximaal twee jaar of lopende de geldigheidsduur van hun reisdocument worden de betrokkenen niet beschouwd als "gevestigd" te zijn op bedoeld grondgebied, tenzij zij hun persoonlijk belangencentrum op regelmatige wijze in dat land hebben overgebracht."

Opmerkingen:

a voor vluchtelingen-rijnschippers zie de noot, behorende bij bijlage 3b, onder H 1, VV, alsmede Deel E, Hoofdstuk XVII, van deze circulaire;

b houders van vluchtelingenpaspoorten die voor verblijven van meer dan drie maanden Nederland willen binnenkomen dienen in het bezit te zijn van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (zie art. 41, eerste lid, aanhef en onder c, Vb, alsmede Deel H-3, onder punt 6 van deze circulaire); indien derhalve een vluchteling, die op grond van een der bovengenoemde overeenkomsten is vrijgesteld van de visumplicht, bij het hoofd van plaatselijke politie een verzoek indient om

langer dan de toegestane termijn van drie maanden in ons land te mogen verblijven, dient hem aanstonds te worden aangezegd dat hij tijdig dient terug te keren naar de Staat waar hij rechtmatig is gevestigd, teneinde aldaar een verzoek om een machtiging tot voorlopig verblijf in te dienen, c.q. de beslissing op het hier te lande aldaar af te wachten door hem ingediende verzoek om een vergunning tot verblijf (zie Deel C, Hoofdstuk X, van deze circulaire).

g de bovenvermelde overeenkomsten laten onverlet de bevoegdheid van de partijen tot weigering van toegang en verblijf aan vluchtelingen die niet beschikken over voldoende middelen van bestaan of die als ongewenst werden aangemerkt.

Verlenging van reisdocumenten en terugname van vluchtelingen

1. Regeling getroffen in Benelux-verband.

Bij besluit van de Werkgroep voor het Personenverkeer, bedoeld in art. 1 van de Overeenkomst inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied, is de volgende regeling vastgesteld met betrekking tot de verlenging van reisdocumenten en de verplichting tot terugname van werknemers-vluchtelingen:

a. Indien een rechtmatig op het grondgebied van een der Beneluxlanden verblijvende vluchteling zich naar een der andere Beneluxlanden heeft begeven, teneinde aldaar arbeid in loondienst te gaan verrichten, zullen de autoriteiten van eerstbedoeld Beneluxland het door hen aan een zodanige vluchteling verstrekte reisdocument tot maximaal twee jaar verlengen, mits:

a. de betrokkene dit land sedert minder dan twee jaar heeft verlaten, en
b. het verzoek tot verlenging is gedaan vóór afloop van de oorspronkelijke geldigheidsduur van het reisdocument. Deze verlenging zal worden toegestaan, zelfs indien de betrokken vluchteling door de autoriteiten van het Beneluxland waar hij zijn arbeid verricht, in het bezit is gesteld van een vergunning tot verblijf. De vorenbedoelde termijn van verlenging tot twee jaar gaat in op de dag waarop de betrokkene het land, door welks autoriteiten het reisdocument is verstrekt, heeft verlaten.

b. Elk van de Beneluxlanden laat, zonder formaliteiten, wederom op zijn grondgebied toe de vluchteling die in het bezit is van een door de autoriteiten van dat land afgegeven geldig reisdocument, zelfs indien deze vluchteling in het bezit is van een vergunning tot verblijf, afgegeven door de autoriteiten van het Beneluxland waar hij zijn arbeid verricht.

Opgemerkt zij dat de bovenstaande regeling onverlet laat de voor in de Beneluxlanden gevestigde vluchtelingen geldende verplichting om in het bezit te zijn van een

"machtiging tot voorlopig verblijf" indien zij zich voor een verblijf van langer dan drie maanden naar een ander Beneluxland willen begeven. Indien derhalve een vluchteling die zich op grond van de regeling, vermeld in bijlage G 2-c, onder de punten 1 of 2, van deze circulaire, hetzij met een door de Belgische of Luxemburgse autoriteiten afgegeven vergunning tot verblijf, hetzij met een Belgisch of Luxemburgs reisdocument voor vluchtelingen, naar Nederland heeft begeven, bij een hoofd van de plaatselijke politie een verzoek indient om langer dan de toegestane termijn van drie maanden in ons land te mogen verblijven, zal dit hoofd van plaatselijke politie de betrokkene in de regel aanstonds dienen aan te zeggen, dat hij tijdig terug dient te keren naar het Beneluxland waar hij is gevestigd, teneinde aldaar een verzoek om een machtiging tot voorlopig verblijf in te dienen, o.q. de beslissing op een inmiddels hier te lande door hem ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf aldaar af te wachten (zie Deel C, Hoofdstuk X, van deze circulaire).

2. Akkoord tussen de Beneluxlanden en Zwitserland inzake het recht op terugkeer van werkende vluchtelingen, gesloten te Bern op 14 mei 1964 (Trb. 1964, 121) en in werking getreden op 15 juni 1964.
Ingevolge art. 2 van dit Akkoord behouden op regelmatige wijze in Zwitserland verblijvende vluchtelingen, die in het bezit zijn van een reisdocument voor vluchtelingen, afgegeven door de Zwitserse autoriteiten overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, en die zich op grond van een machtiging tot voorlopig verblijf naar een der Beneluxlanden begeven teneinde aldaar betaalde arbeid te gaan verrichten, gedurende een periode van twee jaar het recht op terugkeer naar Zwitserland. Ingevolge art. 3 van dit Akkoord worden de op regelmatige wijze in Zwitserland verblijvende vluchtelingen, die zich op grond van de bepalingen van het Akkoord tussen de Beneluxlanden en Zwitserland inzake het reisverkeer van vluchtelingen, gesloten te Bern op 14 mei 1964 (zie bijlage G 2 - c, onder punt 4, van deze circulaire) naar een der Beneluxlanden hebben begeven en aldaar toestemming hebben verkregen tot verblijf en tot het

aanvaarden van betaalde arbeid, gedurende een periode van twee jaar niet beschouwd als zijnde gevestigd, in de zin van het Akkoord inzake het reisverkeer van vluchtelingen, in het land waar zij arbeid verrichten; gedurende deze periode behouden zij het recht op terugkeer naar Zwitserland.

De hierboven genoemde periode van twee jaar gaat in op de datum van afgifte van de vergunning tot verblijf door de autoriteiten van het land waar de vluchteling arbeid verricht. De reisdocumenten zullen worden verlengd of vernieuwd, zelfs indien betrokkenen in het land, waar zij arbeid verrichten, reeds een vergunning tot verblijf hebben verkregen. Na het verstrijken van de periode van twee jaar wordt aangenomen dat werkende vluchtelingen toestemming hebben verkregen voor blijvende vestiging in het land waar zij arbeid verrichten en dat zij voortaan onder bescherming staan van de autoriteiten van dit land.

Opgemerkt zij dat indien een vluchteling, die houder is van een Zwitsers reisdocument voor vluchtelingen, afgegeven overeenkomstig de bepalingen van het Vluchtelingenverdrag van Genève, hetwelk niet voorzien is van een machtiging tot voorlopig verblijf, zich tot het hoofd van plaatselijke politie wendt met een verzoek om toestemming tot een langer verblijf dan de toegestane termijn van drie maanden, het hoofd van plaatselijke politie de betrokkene in de regel aanstonds dient aan te zeggen, dat hij tijdig terug dient te keren naar Zwitserland, teneinde aldaar een verzoek om een machtiging tot voorlopig verblijf in te dienen, c.q. de beslissing op een inmiddels hier te lande door hem ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf aldaar af te wachten (zie Deel C, Hoofdstuk X, van deze circulaire).

3. Overeenkomst tussen de Beneluxlanden en Oostenrijk inzake het verblijf van vluchtelingen, gesloten te Wenen op 15 februari 1965 (Trb.1965,46) en in werking getreden op 1 april 1965.

Ingevolge deze overeenkomst zullen de bevoegde autoriteiten van een der Beneluxlanden aan de houder van een door de Oostenrijkse autoriteiten overeenkomstig de bepalingen van

het Vluchtelingenverdrag van Genève afgegeven reisdocument voor vluchtelingen, een nieuw reisdocument uitreiken indien de vluchteling

a langer dan de geldigheidsduur van zijn Oostenrijks reisdocument, of

b tenminste twee jaar zonder onderbreking op grond van een geldig visum of een geldige vergunning tot verblijf op het grondgebied van dat Beneluxland verblijf heeft gehouden.

De hierboven genoemde termijn van twee jaar geldt bij een tijdelijke afwezigheid tot een totale duur van zes maanden niet als onderbroken.

Anderzijds wordt de tijdsduur, gedurende welke de vluchteling een vrijheidsstraf krachtens rechterlijk vonnis ondergaat of gedurende welke hij ter verpleging in een ziekenhuis of daarmee vergelijkbare inrichting is opgenomen, bij de berekening van bedoelde termijn van twee jaar niet meegeteld.

In uitzonderingsgevallen worden door de Oostenrijkse autoriteiten reisdocumenten voor vluchtelingen afgegeven waarin is aangetekend dat de houder daarvan gedurende een kortere periode naar Oostenrijk mag terugkeren dan de duur waarvoor het reisdocument zelve geldig is. In zo'n geval ontstaat er voor de Beneluxlanden reeds een verplichting tot afgifte van een nieuw reisdocument, indien door hun autoriteiten een visum of een vergunning tot verblijf wordt verstrekt, geldig voor een verblijf van langere duur dan de termijn waarbinnen krachtens de in het reisdocument gestelde aantekening terugkeer naar Oostenrijk is toegestaan.

De afgifte van een nieuw reisdocument houdt in dat de vluchteling als rechtmatig gevestigd dient te worden beschouwd in het land, door welks autoriteiten het document is afgegeven, en derhalve definitief van de andere Partij wordt overgenomen.

Met het oog op het vorenstaande dient er bij het verlenen van vergunningen tot verblijf aan houders van Oostenrijkse vluchtelingenpaspoorten bijzondere aandacht aan te worden

besteed dat de geldigheidsduur dier vergunningen steeds korter is dan die van het reisdocument of van de daarin vervatte terugkeermogelijkheid naar Oostenrijk en dat de geldigheidsduur van deze vergunningen niet zonder daartoe strekkende aanwijzing van de Minister van Justitie voor zodanige duur wordt verlengd, dat de totale duur van het toegestane ononderbroken verblijf in Nederland - de geldigheidsduur van verleende visa daaronder begrepen - een termijn van achttien maanden binnen een tijdvak van twee jaar zou overschrijden.

In de gevallen waarin er geen verplichting voor de Beneluxlanden is ontstaan tot afgifte van een nieuw reisdocument voor vluchtelingen blijven de Oostenrijkse autoriteiten verplicht tot terugname van de houder van het Oostenrijkse vluchtelingenpaspoort, zelfs indien de geldigheidsduur van dat paspoort of de daarin vermelde termijn waarbinnen terugkeer naar Oostenrijk is toegestaan, is verstreken.

Verzoeken tot het wederom toelaten van houders van Oostenrijkse reisdocumenten voor vluchtelingen, die niet meer geldig zijn voor terugkeer naar Oostenrijk, dienen echter binnen zes maanden na het verstrijken van de geldigheidsduur van het document of van de daarin vervatte terugkeermogelijkheid dan wel binnen drie maanden na het ontslag van de betrokkenen uit een straf- of verpleeginrichting door het ministerie van Justitie van het betreffende Beneluxland rechtstreeks bij het Oostenrijkse Bondsministerie van Binnenlandse Zaken te worden ingediend.

4. Overeenkomst tussen de Beneluxlanden en de Bondsrepubliek Duitsland inzake het overnemen van personen aan de grens, gesloten te Bonn op 17 mei 1966 (Trb.1966,166) en in werking getreden op 1 juli 1966.

Ingevolge art. 4, derde lid, van deze Overeenkomst zal de Regering van de Duitse Bondsrepubliek vluchtelingen, die door de Duitse autoriteiten zijn toegelaten als vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag van Genève en die in het Beneluxgebied verblijven, op verzoek van de

- autoriteiten -

autoriteiten van een der Beneluxlanden te allen tijde overnemen, tenzij laatstbedoelde autoriteiten hun een vergunning tot verblijf (of een andere verblijfstitel) hebben verleend.

De overname vindt in dit geval plaats na overleg tussen het ministerie van Justitie van een der Beneluxlanden en het Duitse Bondsministerie van Binnenlandse Zaken.

De tekst van bovenbedoelde overeenkomst is opgenomen in bijlage E6 bij deze circulaire. Aanwijzingen omtrent de toepassing van de onderwerpelijke bepaling zijn gegeven in Deel E, Hoofdstuk XIV, onder B, van deze circulaire.

5. Vluchtelingen-Rijnschippers

Ingevolge een - ook voor Nederland verbindende - Resolutie van de Centrale Rijnvaartcommissie dienen houders van Belgische, Duitse, Franse, Luxemburgse of Zwitsarse reisdocumenten voor vluchtelingen, welke documenten zijn voorzien van een drietalig stempel voor Rijnschippers, te worden teruggenomen:

a door de Staat door welks autoriteiten het stempel is afgegeven, zolang de houder van het document op de Rijnvaart werkzaam is (ook al is de geldigheidsduur daarvan inmiddels verstreken);

b door de Staat door welks autoriteiten het document is afgegeven, indien de houder het beroep van Rijnschipper niet meer uitoefent en hij op illegale wijze in een der andere landen verblijf houdt.

In het onder b genoemde geval eindigt de terugnameverplichting zodra de geldigheidsduur van het reisdocument sedert meer dan één jaar is verstreken of zodra de houder daarvan toestemming tot verblijf in het desbetreffende land heeft verkregen (zie Deel E, Hoofdstuk XVII, van deze circulaire).

(Deel C - 3)

Diplomatieke ambtenaren en andere geprivilegieerde personen.

A. Diplomatieke en consulaire ambtenaren alsmede hun gezinsleden en personeel.

Op deze vreemdelingen, die door de Minister van Buitenlandse Zaken in het bezit zijn gesteld van een speciaal identiteitsbewijs, in de praktijk bekend als het "legitimatiebewijs" (zie bijlage G3 - a bij deze circulaire) is de Vreemdelingenwet niet van toepassing. Hun toegang, toelating en verblijf hier te lande richten zich naar de algemene regelen van volkenrecht.

Dit houdt niet in dat zij zijn vrijgesteld van de verplichting zich bij de in- en uitreis te onderwerpen aan de formaliteiten voor grensoverschrijding; zij zullen bij binnenkomst echter niet behoeven aan te tonen dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikken en hun mag niet worden gevraagd naar doel en duur van hun verblijf in Nederland. Tevens blijft ten aanzien van hen controle aan de hand van het opsporingsregister of het opsporingsblad achterwege. Het bezit van het bovenbedoelde legitimatiebewijs stelt de houder vrij van visumplicht in geval van terugkeer naar Nederland (zie bijlage 3 b onder A 3 VV).

Voor het overige wordt verwezen naar het hieronder sub C gestelde.

B. Anders geprivilegieerde personen.

De Vreemdelingenwet is in het algemeen niet van toepassing op vreemdelingen die een bijzondere status bezitten krachtens een internationale overeenkomst. In dit verband is in het bijzonder van belang dat hun verblijf hier te lande door een zodanige overeenkomst wordt geregeld en zij niet zijn onderworpen aan maatregelen van toezicht.

- Zij -

Zij zijn niet vrijgesteld van de verplichting, zich bij de in- en uitreis te onderwerpen aan de formaliteiten voor grensoverschrijding; bij binnenkomst behoeven zij echter niet aan te tonen dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikken, en hun mag niet worden gevraagd naar doel en duur van hun verblijf in Nederland. Tevens blijft ten aanzien van hen controle aan de hand van het opsporingsregister of het opsporingsblad achterwege. 1) 2)

Het betreft hier de volgende categorieën van personen:

- 1.a. Vertegenwoordigers van de lid-staten bij de Verenigde Naties, de gespecialiseerde organisaties van de Verenigde Naties en de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, gedurende de uitoefening van hun functie en op hun reizen naar en van de plaats van samenkomst, alsmede hun echtgenoten.

Als vertegenwoordigers worden mede beschouwd plv. vertegenwoordigers, adviseurs, technische deskundigen en secretarissen van delegaties.

- b. Bepaalde categorieën functionarissen van bovengenoemde organisaties alsmede hun echtgenoten en de te hunnen laste zijnde verwanten. Deze functionarissen zullen in de regel in het bezit zijn van een "laissez-passer" van de Verenigde Naties.

- 2.a. Vertegenwoordigers van de lid-staten bij een der organen van de N.A.V.O., niet zijnde een militair lichaam, waaronder ook adviseurs en technische deskundigen van delegaties, en het officieel administratief personeel dat deze vertegenwoordigers vergezelt, alsmede hun echtgenoten.

-b.-

- 1) Voor wat betreft de behandeling van de onder A en B genoemde categorieën van personen bij grensoverschrijding is van bijzonder belang het gestelde in Deel I, onder B-VII, van de Benelux Verzameling Voorschriften.
- 2) Voor de te volgen gedragslijn in gevallen waarin zich twijfel omtrent het bezit van een bijzondere status voordoet: zie het slot van dit onderdeel van de circulaire, onder C.

- b. Bepaalde door de Organisatie vastgestelde categorieën N.A.V.O.-functionarissen, alsmede hun echtgenoten en de te hunnen laste zijnde naaste familieleden die bij hen inwonen.
- c. Militairen van een N.A.V.O.-krijgsmacht, indien zij
 - 1e. verbonden zijn aan een hier te lande gevestigd N.A.V.O.-hoofdkwartier (AFCENT, SHAPE TECHNICAL CENTRE), dan wel
 - 2e. behoren tot een hier te lande gelegerd of op doortocht zijnd onderdeel van zodanige krijgsmacht.

Deze militairen zijn in het bezit van een persoonlijk militair identiteitsbewijs, afgegeven door de bevoegde autoriteiten van de Staat van herkomst, en, voor zover niet hier te lande gestationneerd, van een collectieve of individuele reiswijzer, afgegeven door de bevoegde autoriteiten van de Staat van herkomst of door de N.A.V.O.

Het bezit van de bijzondere status doet voor deze militairen geen recht ontstaan op voortdurend verblijf of woonplaats in de staat waar zij verblijven.

De bijzondere status komt derhalve niet toe aan:

- 1e. gezins- en familieleden van de als lid van een krijgsmacht hier te lande verblijvende N.A.V.O.-militairen;
- 2e. de leden van het N.A.V.O.-burgerpersoneel en hun gezins- en familieleden;
- 3e. N.A.V.O.-militairen die geen lid zijn van een in Nederland gelegerde of op doortocht zijnde krijgsmacht, zoals de in België of de Duitse Bondsrepubliek gelegerde N.A.V.O.-militairen, die hier te lande woonachtig zijn, alsmede hun gezins- en familieleden.

De onder 1e - 3e aangeduide vreemdelingen zijn dus volledig onderworpen aan het bij en krachtens de Vreemdelingenwet bepaalde. Voorzover zij vallen onder de bepalingen van art. 19, eerste lid, aanhef en onder m, n en o, juncto het tweede lid V.V., berust de bevoegdheid tot het verlenen van een vergunning tot verblijf aan deze vreemdelingen bij het hoofd van plaatselijke politie (ten aanzien van alle in verband met de vestiging van het AFCENT-hoofdkwartier hier te lande verblijvende leden van het

- burgerpersoneel -

burgerpersoneel en hun gezinsleden, alsmede de gezinsleden van de aan dat hoofdkwartier verbonden N.A.V.O.-militairen is het hoofd van plaatselijke politie te Brunssum bevoegd tot het verlenen van vergunningen tot verblijf).

De geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf, te verlenen aan vreemdelingen, behorende tot een der onder 1e en 2e aangeduide categorieën, bedraagt vijf jaar, voor zover het betreft vreemdelingen van Belgische, Luxemburgse, Duitse, Franse of Italiaanse nationaliteit. Bezitten zij niet de nationaliteit van een dezer landen, dan kan de vergunning worden verleend voor de duur van één jaar, onder gelijktijdige verlenging van de geldigheidsduur der vergunning met tweemaal één jaar, met dien verstande dat de totale tijdsduur waarvoor de vergunning geldt, is, de duur van de tewerkstelling (indien het burgerpersoneel betreft) of de duur van de tewerkstelling of stationering van het hoofd van het gezin (indien het gezinsleden betreft) niet mag overschrijden.

Aan deze vreemdelingen wordt, voor zover zij de leeftijd van vijftien jaar hebben bereikt, een document uitgereikt van het in bijlage 5 d VV opgenomen model.

Indien er naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie ten aanzien van een vreemdeling als hier bedoeld termen aanwezig zijn tot weigering van de verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf of tot intrekking van die vergunning, dient deze in de gevallen, waarin hij tot weigering of tot intrekking bevoegd is, terzake een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie te vragen.

Het burgerpersoneel in dienst van het SHAPE TECHNICAL CENTRE heeft geen arbeidsvergunning nodig.

- 3.a. 1e. De leden van de Raadgevende vergadering van de Raad van Europa en hun vervangers, die zich begeven naar of terugkeren van de plaats van samenkomst van de Vergadering.

- 2e. Vertegenwoordigers van de lid-staten bij de Raad van Europa, in het Comité van Ministers van de Raad van Europa, op vergaderingen van de Plaatsvervangers der Ministers en op andere vergaderingen bijeengeroepen door de Raad van Europa, alsmede hun echtgenoten. Als vertegenwoordigers worden mede beschouwd plv. vertegenwoordigers, adviseurs, technische deskundigen en secretarissen van delegaties.
- 3e. De leden van de Europese Commissie voor de Rechten van de mens gedurende de uitoefening van hun functie en op hun reizen naar en van de plaats van samenkomst, alsmede hun echtgenoten.
- 4e. De rechters, de griffier en de plv. griffier van het Europees Hof van de Rechten van de mens gedurende de uitoefening van hun functie en gedurende reizen gemaakt in de uitoefening van hun functie, alsmede hun echtgenoten.

b. Bepaalde door de Raad aangewezen categorieën functionarissen van de Raad van Europa alsmede hun echtgenoten en de te hunnen laste zijnde verwanten.

4.I. De Europese Gemeenschappen (E.E.G., E.G.K.S. en Euratom):

- a. 1e. De leden van de Vergadering die zich naar de plaats van bijeenkomst der Vergadering begeven of daarvan terugkeren.
- 2e. Aan de werkzaamheden van de instellingen der Gemeenschappen deelnemende vertegenwoordigers van de lid-staten, alsmede hun raadslieden en deskundigen, en de leden van de raadgevende organen der Gemeenschappen, gedurende de uitoefening van hun functie en op hun reizen naar en van de plaats van samenkomst, alsmede hun echtgenoten.
- 3e. De rechters, de griffier en de toegevoegde rapporteurs van, alsmede de advocaten-generaal bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, alsmede hun echtgenoten en de te hunnen laste zijnde verwanten.

- b. -

b. 1e. De leden van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en de door de Raad aangewezen categorieën ambtenaren en overige personeelsleden van de Gemeenschappen, alsmede hun echtgenoten en de te hunnen laste zijnde verwanten.

2e. De ambtenaren en personeelsleden door Euratom tewerkgesteld bij het reactorcentrum te Petten en op andere plaatsen op Nederlands grondgebied waar Euratom diensten vestigt, alsmede hun echtgenoten en de te hunnen laste zijnde verwanten.

De betreffende functionarissen worden door Euratom te hunner legitimatie in het bezit gesteld van een -niet als document voor grensoverschrijding geldende- Dienstkaart. Zij behoeven geen arbeidsvergunning. (In dit verband zij er op gewezen dat het personeel geplaatst bij de Stichting Reactor Centrum Nederland te Petten niet tot de hier bedoelde categorie personen behoort).

II a. De leden van de organen van de Europese Investeringsbank en de vertegenwoordigers van de lid-staten, die aan haar werkzaamheden deelnemen, alsmede hun echtgenoten.

b. De personeelsleden van de Europese Investeringsbank, alsmede hun echtgenoten en de te hunnen laste zijnde verwanten.

De onder Ib en IIb genoemde personen zullen in de regel door de voorzitter van de betreffende instellingen resp. de President van de Bank, in het bezit zijn gesteld van een "laissez-passer".

5. I.a. De vertegenwoordigers van de lid-staten bij de Europese Organisatie voor Ruimteonderzoek (E.S.R.O.) en hun plaatsvervangers gedurende de uitoefening van hun functie en op hun reizen naar en van de plaats van samenkomst van de Raad en zijn suborganen, alsmede hun echtgenoten.

b. 1e. De Directeur-Generaal van de onder a genoemde organisatie, zijn plaatsvervanger en de door de Raad aangewezen leden van het stafpersoneel van de organisatie, alsmede hun echtgenoten en bij hen inwonende familieleden.

2e. De leden van het stafpersoneel van de organisatie die hun werkzaamheden in Nederland uitoefenen bij het

Europese Centrum voor Ruimtevaarttechniek (E.S.T.E.C.) en het Europese Laboratorium voor Ruimtevaart (E.S.L.A.B.), alsmede hun echtgenoten en de bij hen inwonende familieleden, voor zover zij ten bewijze daarvan in het bezit zijn van een door de E.S.R.O. afgegeven identiteitsbewijs, voorzien van een foto van de houder en het nummer van diens paspoort.

Zij hebben geen arbeidsvergunning nodig.

- II.a. De vertegenwoordigers van de lid-staten bij de Europese Organisatie voor de Ontwikkeling en de Vervaardiging van dragers voor ruimtevoertuigen (E.L.D.O.) gedurende de uitoefening van hun functie en op hun reizen naar en van de plaats van samenkomst van de Raad en zijn suborganen, alsmede hun echtgenoten.
- b. De Secretaris-Generaal van de organisatie, zijn plaatsvervanger en de door de Raad aangewezen leden van het staf-personeel van de organisatie, alsmede hun echtgenoten en bij hen inwonende familieleden.
- 6.a. 1e. De vertegenwoordigers van de lid-staten bij de Vergadering van de West-Europese Unie en hun plaatsvervangers, gedurende de reis naar en van de plaats waar de Vergadering gehouden wordt.
- 2e. Alle vertegenwoordigers, adviseurs en technische deskundigen bij de Raad der West-Europese Unie en bij de hulporganen daarvan, het officiële administratieve personeel dat een vertegenwoordiger van een Staat vergezelt, zolang zij voor de uitoefening van functie reizen, alsmede hun echtgenoten.
- b. Bepaalde door de Raad aangewezen functionarissen alsmede hun echtgenoten en de te hunnen laste zijnde naaste familieleden die bij hen inwonen.
7. De voorzitter, leden, de griffier en substituut-griffier van het Internationale Gerechtshof en de overige functionarissen bij dat Hof, alsmede hun echtgenoten en niet gehuwde kinderen, die bij hen inwonen en zonder beroep zijn, en de tot hun gevolg (gouvernanten, particuliere secretarissen, dienstpersoneel) behorende personen. Deze vreemdelingen zijn in het bezit van een legitimatiebewijs, afgegeven door de Minister van Buitenlandse Zaken (zie bijlage G 3-a bij deze circulaire)
- (Zij hebben geen arbeidsvergunning nodig).

- 8.a. De voorzitter van de Bestuursraad van het Internationaal Oetroot Instituut, de gedelegeerden die door hun Regering worden aangewezen als lid van de Bestuursraad en hun plaatsvervangers, gedurende de uitoefening van hun functie en op hun reizen naar en van de plaats van samenkomst, alsmede hun echtgenoten, de te hunnen laste zijnde verwanten en de tot hun gevolg behorende personen.
- b. De Directeur, de Vice-Directeur, de Onder-Directeur en de overige ambtenaren van het Instituut gedurende de uitoefening van hun functie, alsmede hun echtgenoten, de te hunnen laste zijnde verwanten en de tot hun gevolg behorende personen.

De onder a. en b. genoemde vreemdelingen zijn in het bezit van een legitimatiebewijs afgegeven door de Minister van Buitenlandse Zaken (zie bijlage G3-a bij deze circulaire)
(Zij hebben geen arbeidsvergunning nodig).

- 9.a. De vertegenwoordigers van de lid-staten bij de Internationale Douaneraad op vergaderingen van de Raad, van het Permanente Technische Comité en de Comité's van de Raad, gedurende de uitoefening van hun functie en op hun reizen naar en van de plaats van samenkomst, alsmede hun echtgenoten. Als vertegenwoordigers worden mede beschouwd plv. vertegenwoordigers, adviseurs, technische deskundigen en secretarissen van delegaties.
- b. Bepaalde door de Raad aangewezen categorieën functionarissen van de Raad, alsmede hun echtgenoten en de te hunnen laste zijnde verwanten. De functionarissen zullen doorgaans in het bezit zijn van een door de Secretaris-Generaal van de Raad afgegeven "laissez-passer".
- 10.a. De vertegenwoordigers, en hun plaatsvervangers van de lid-staten in de Raad van Bestuur van de Aziatische Ontwikkelingsbank, alsmede hun echtgenoten.
- b. De bewindvoerders en hun plaatsvervangers, het leidinggevend en ander personeel, alsmede hun echtgenoten en de te hunnen laste zijnde verwanten.

De onder a- en b- genoemde personen zijn te hunner legitimatie in het bezit van een certificaat, afgegeven door de Bank.

11. a. De vertegenwoordigers van de lid-staten bij de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (O.E.S.O.), hun plaatsvervangers, de raadslieden, technische deskundigen en secretarissen van delegaties, indien zij in de uitoefening van hun functie reizen, alsmede hun echtgenoten.
- b. Bepaalde door de Secretaris-Generaal aangewezen categorieën functionarissen, alsmede hun echtgenoten en de te hunnen laste zijnde verwanten.

12. De functionarissen van het Permanente Bureau van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht, alsmede hun echtgenoten en de te hunnen laste zijnde personen die bij hen inwonen.

De functionarissen zijn in het bezit van een door het Ministerie van Buitenlandse Zaken afgegeven legitimatiebewijs. (zie bijlage G 3-a bij deze circulaire)

(Zij hebben geen arbeidsvergunning nodig).

De onder 1b, 2c, 4 (voorzover niet anders vermeld) en 9b genoemde documenten gelden tevens als document voor grensoverschrijding (zie bijlage 3b, onder G, VV). De onder 5 I, 7, 8 en 12 genoemde documenten stellen de houder vrij van visumplicht in geval van terugkeer naar Nederland (zie bijlage 3b onder A 3, VV).

Voor het overige wordt verwezen naar het hieronder sub C gestelde.

C. Ad A en B:

Op vreemdelingen, van wie niet gebleken is dat zij tot een der onder A en B genoemde categorieën behoren, zullen uiteraard de bepalingen van de Vreemdelingenwet worden toegepast.

Het zal kunnen voorkomen, dat een vreemdeling, op de voet van art. 19, eerste lid, Vw staande gehouden ter vaststelling van zijn identiteit, zich op het bezit van een bijzondere status als onder A of B bedoeld beroept, maar niet terstond -bijvoorbeeld door middel van het tonen van een legitimatiebewijs of ander document- aannemelijk kan maken dat hij die status inderdaad bezit. In deze gevallen - en in alle andere gevallen waarin zich twijfel omtrent het bezit van een bijzondere status voordoet - dient aanstonds contact te worden opgenomen met het

Ministerie van Buitenlandse Zaken, dat hiertoe zonder onderbreking telefonisch bereikbaar zal zijn (070-614941).

Zolang niet duidelijk is geworden dat de Vreemdelingenwet niet van toepassing is, zal uiteraard gebruik kunnen worden gemaakt van de in artikel 19, tweede lid, Vw geregelde bevoegdheid tot het overbrengen naar en het ophouden op een plaats van verhoor.

Omtrent de wijze waarop gevallen als in deze alinea bedoeld zijn afgedaan, dient steeds schriftelijk rapport te worden uitgebracht aan de Minister van Justitie (te adresseren aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking).

Overigens zal uiteraard in alle gevallen, waarin daartoe aanleiding bestaat, met het Ministerie van Justitie overleg kunnen worden gepleegd op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire.

Bijlage G. 3-a bij de Vreemdelingencirculaire

Legitimatiebewijzen, afgegeven door het
ministerie van Buitenlandse Zaken

Afgegeven kunnen worden de volgende legitimatiebewijzen:

a. Een kaart met oranje vignet

Deze kaarten dragen serie-letter A en worden uitgereikt aan de leden van het Corps Diplomatique en hun, bij hen inwonende, echtgenoten en kinderen voor zover deze laatsten de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt, alsmede aan het daarvoor in aanmerking komende hogere personeel van in Nederland gevestigde internationale organisaties en vertegenwoordigingen daarvan.

Buitenzijde

DIT LEGITIMATIEBEWIJS is eigendom van de Staat der Nederlanden. Het verliest zijn geldigheid en moet aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken worden teruggegeven door de houder: 1. zodra deze (voor echtgenote en minderjarige kinderen: de echtgenoot of de vader) ophoudt de op de keerzijde vermelde functie (beroep) in Nederland uit te oefenen; 2. zodra deze de 21-jarige leeftijd heeft bereikt, indien hem vóór dien dit bewijs werd uitgereikt.	Koninkrijk der Nederlanden LEGITIMATIEBEWIJS voor diplomatieke ambtenaren Ministerie van Buitenl. Zaken
---	---

Binnenzijde

LEGITIMATIEBEWIJS		
FOTO	No.	A
	afgegeven aan:	
	geboren te:	
	nationaliteit:	
	functie:	
's-GRAVENHAGE, de		
Handtekening van de houder:	De Minister van Buitenlandse Zaken, voor deze, De Secretaris-Generaal,	

b. Een kaart met een groene vignet

Deze kaarten dragen serie-letter B en worden uitgereikt aan beroeps- en honoraire consulaire ambtenaren, die niet de Nederlandse nationaliteit bezitten (consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten), en hun, bij hen inwonende, echtgenoten en kinderen, voor zover de laatsten de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt.

Buitenzijde

DIT LEGITIMATIEBEWIJS is eigendom van de Staat der Nederlanden. Het verliest zijn geldigheid en moet aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken worden teruggegeven door de houder: 1. zodra deze (voor echtgenote en minderjarige kinderen: de echtgenoot of de vader) ophoudt de op de keerzijde vermelde functie (beroep) in Nederland uit te oefenen; 2. zodra deze de 21-jarige leeftijd heeft bereikt, indien Men voordien dit bewijs werd uitgereikt.	Koninkrijk der Nederlanden LEGITIMATIEBEWIJS voor consulaire ambtenaren Ministerie van Buitenl. Zaken
--	--

Binnenzijde

LEGITIMATIEBEWIJS	
FOTO	No. B
	afgegeven aan:
	geboren te:
	nationaliteit:
	functie:
's-GRAVENHAGE, de	
Handtekening van de houder:	De Minister van Buitenlandse Zaken, voor deze, De Secretaris-Generaal,

c. Een kaart met een blauwe vignet

Deze kaarten dragen serie-letter C en worden uitgereikt aan het officiële en niet-officiële personeel, hetwelk niet de Nederlandse nationaliteit bezit en dat in dienst is van de sub a en sub b genoemde personen, en hun, bij hen inwonende, echtgenoten en kinderen, voor zover de laatsten de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt, benevens aan het daarvoor in aanmerking komende lagere personeel van in Nederland gevestigde internationale organisaties en vertegenwoordigingen daarvan.

Buitenzijde

DIT LEGITIMATIEBEWIJS is eigendom van de Staat der Nederlanden. Het verliest zijn geldigheid en moet aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken worden teruggegeven door de houder: 1. zodra deze (voor echtgenote en minderjarige kinderen: de echtgenoot of de vader) ophoudt de op de keerzijde vermelde functie (beroep) in Nederland uit te oefenen; 2. zodra deze de 21-jarige leeftijd heeft bereikt, indien hem vóór dien dit bewijs werd uitgereikt.	Koninkrijk der Nederlanden LEGITIMATIEBEWIJS voor personeel van diplomatieke- en consulaire ambtenaren en voor andere vreemdelingen met bijzondere status Ministerie van Buitenh. Zaken
---	--

Binnenzijde

LEGITIMATIEBEWIJS		
FOTO	No.	C
	afgegeven aan:	
	geboren te:	
	nationaliteit:	
	functie:	
's-GRAVENHAGE, de		
Handtekening van de houder:	De Minister van Buitenlandse Zaken, voor deze, De Secretaris-Generaal,	

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Directie Vreemdelingenzaken

Nr. AJZ 4350/E-3217-A-332.

Opbergen achter Deel G-3

's-Gravenhage, 16 mei 1978.

Aan de heren hoofden van plaatselijke
politie.

i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie.

Onderwerp:

identiteitskaart personeelsleden
van het Europees Octrooibureau te
's-Gravenhage/Rijswijk.

In verband met de opheffing van het Internationaal Octrooi Instituut en de totstandkoming van het Europees Octrooibureau zal door genoemd bureau aan haar te 's-Gravenhage/Rijswijk werkzame personeelsleden en hun inwonende gezinsleden nieuwe identiteitskaarten worden uitgereikt. Deze uitreiking zal geschieden tegen inhouding van het legitimatiebewijs van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, dat de betrokkenen thans in hun bezit hebben. Op deze nieuwe kaarten is het nummer van het reisdocument van de betrokken vreemdeling vermeld.

Ik teken hierbij aan dat zowel de personeelsleden ("agents de l'Office européens des Brevets") als hun inwonende gezinsleden ("membres de leur famille vivant à leur foyer") krachtens het oprichtingsverdrag van de Organisatie en het Immunitetenprotocol, (art. 14 d, Trbl. 1975 nr. 108, blz. 271) en de zetelovereenkomst met Nederland (art. 7 b, Trbl. 1978 nr. 16) zijn vrijgesteld van de verplichting tot vreemdelingenregistratie en het hebben van een vergunning tot verblijf. De personeelsleden behoeven bovendien niet in het bezit te zijn van een arbeidsvergunning. Ter voorkoming van misverstanden zij aangetekend dat het in de paspoorten van bedoelde vreemdelingen doorgaans nog voorkomende drietalige stempel van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, waarin het nummer is ingevuld van het vorige, door genoemd Ministerie afgegeven legitimatiebewijs van de betrokkene, ongeldig zal worden gemaakt.

Deze ongeldigverklaring houdt echter alleen verband met de inwisseling van de legitimatiebewijzen; de vrijstelling van het hebben van een vergunning tot verblijf, welk voorrecht de vreemdeling geniet, wordt daardoor niet ongedaan gemaakt.

De Staatssecretaris van Justitie
namens de Staatssecretaris,

Het Hoofd van de Directie Vreemdelingenzaken,
voor deze,

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Directie Vreemdelingenzaken

Nr. AJZ 5435/E-4007-376

's-Gravenhage, 24 juni 1981

Aan de hoofden van plaatselijke
politie

i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren
van Politie

Onderwerp:

Identiteitskaart voor de personeels-
leden en inwonende gezinsleden van
de Internationale Thee Promotie Asso-
ciatie (ITPA) te Rotterdam

Blijkens ontvangen bericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, wordt door de Internationale Thee Promotie Associatie aan haar personeelsleden en aan de niet de Nederlandse nationaliteit bezittende inwonende gezinsleden van deze personeelsleden een identiteitskaart uitgereikt, welke door het Ministerie van Buitenlandse Zaken is gewaarmerkt. Aan de achterkant van deze kaart staat uitdrukkelijk vermeld dat de houder niet in het bezit behoeft te zijn van een vergunning tot verblijf.

Deze vrijstelling, alsmede de vrijstelling van de verplichting tot vreemdelingenregistratie vloeien voort uit het gestelde in de artikelen 15, lid 1, onder b en 14 o van de tussen voormelde organisatie en Nederland terzake gesloten overeenkomst d.d. 30 januari 1980 (Trb. 1980, 49).

Hierbij zij aangetekend dat het Hoofd van voornoemde organisatie en diens plaatsvervanger, op grond van artikel 13 van eerdergenoemde overeenkomst, de diplomatieke status bezitten en derhalve in het bezit zijn van een door het Ministerie van Buitenlandse Zaken afgegeven legitimatiebewijs in plaats van bedoelde identiteitskaart.

De Staatssecretaris van Justitie,
Namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Directie
Vreemdelingenzaken,
voor deze,

A.J. van Aartsen

2 JULI 1981

Opbergen achter Deel G-3 Vc.

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Directie Vreemdelingszaken

Nr. AJZ 5435/E-4006 -377

's-Gravenhage, 6 juli 1981

Aan de hoofden van plaatselijke politie
i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie

Onderwerp:

Identiteitskaart voor de personeels-
leden en inwonende gezinsleden van
de Internationale Dienst voor natio-
naal landbouwkundig onderzoek (ISNAR)
te 's-Gravenhage

Blijkens ontvangen bericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, wordt door de Internationale Dienst voor nationaal landbouwkundig onderzoek (ISNAR) aan haar personeelsleden en aan de niet de Nederlandse nationaliteit bezittende inwonende gezinsleden van deze personeelsleden een identiteitskaart uitgereikt, welke door het Ministerie van Buitenlandse Zaken is gewaarmerkt. Aan de achterkant van deze kaart staat uitdrukkelijk vermeld dat de houder niet in het bezit behoeft te zijn van een vergunning tot verblijf.

Deze vrijstelling, alsmede de vrijstelling van de verplichting tot vreemdelingenregistratie vloeien voort uit het gestelde in artikel 13, lid 1, onder (a) van de tussen voormelde organisatie en Nederland terzake gesloten overeenkomst d.d. 2 juni 1980 (Trb. 1980, 110).

De Staatssecretaris van Justitie,
Namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Directie
Vreemdelingszaken,
voor deze,

A.J. van Aarteen

10 AUG. 1981

TARIEVEN VAN VLEGREIZEN ¹⁾ IN GULDENS VAN AMSTERDAM NAAR:

Abadan	1028,-
Abidjan	1063,-
Accra	1063,-
Alicante	327,-
Amman	734,-
Anchorage	1384,-
Ankara	615,-
Antwerpen	56,-
Athene	521,-
Bagdad	923,-
Bangkok	1907
Barcelona	251,-
Bazel	142,-
Beiroet	734,-
Belgrado	345,-
Berlijn	145,-
Birmingham	139,-
Boedapest	290,-
Boekarest	464,-
Bogota	1490,-
Bombay	1456,-
Boston	887,-
Brazzaville	1334,-
Bremen	90,-
Brussel	56,-
Buenos Aires	1694,-
Cairo	734,-
Caracas	1431,-
Casablanca	421,-
Chicago	1074,-
Colombo	1639,-
Curacao	1431,-
Dahran	1081,-
Dallas	1245,-
Damascus	734,-
Delhi	1456,-

1) Deze tarieven gelden onder voorbehoud van wijziging.

TARIEVEN VAN VLIJGGELDEN IN GULDENS VAN AMSTERDAM NAAR:

Detroit	1012,-
Djakarta	2175,-
Dublin	209,-
Dusseldorf	56,-
Edmonton	1292,-
Frankfort	101,-
Freetown	1030,-
Geneve	177,-
Glasgow	182,-
Gothenburg	287,-
Guayaquil	1508,-
Hamburg	103,-
Hannover	103,-
Helsinki	409,-
Hong Kong	2218,-
Houston	1252,-
Istanbul	570,-
Johannesburg	1494,-
Kano	933,-
Karachi	1424,-
Kinshasa	1334,-
Koeala Loempoer	1940,-
Koeweit	1028,-
Kopenhagen	218,-
Kristiansand	254,-
Lagos	1063,-
Las Palmas	511,-
Lima	1748,-
Lissabon	365,-
Londen	125,-
Los Angeles	1457,-
Madrid	304,-
Malaga	365,-
Malmö	234,-
Manchester	146,-
Manilla	2355,-

TARIEVEN VAN VliegREizen IN GULDENS VAN AMSTERDAM NAAR:

Mexico City	1369,-
Miami	1150,-
Milaan	203,-
Monrovia	1030,-
Montevideo	1694,-
Montreal	858,-
Moekou	586,-
München	156,-
New Orleans	1201,-
New York	906,-
Nice	223,-
Oslo	303,-
Palma Majorca	282,-
Panama City	1357,-
Paramaribo	1351,-
Parijs	124,-
Philadelphia	939,-
Port of Spain	1351,-
Portland	1457,-
Praag	225,-
Rio de Janeiro	1585,-
Rome	280,-
San Francisco	1457,-
San Jose	1357,-
Santiago de Chili	1895,-
Sao Paulo	1621,-
Seattle	1457,-
Singapore	1940,-
Sofia	464,-
Stavanger	254,-
Stockholm	334,-
Stuttgart	124,-
Sydney	2638,-

TARIEVEN VAN VLEGREISUM IN GULDENS VAN AMSTERDAM NAAR:

Teheran	1028,-
Tel Aviv	734,-
Tokio	2480,-
Toronto	967,-
Tripolis	421,-
Tunis	350,-
Vancouver	1382,-
Warschau	307,-
Washington	968,-
Wellington	2723,-
Wenen	248,-
Zagreb	153,-
Zürich	153,-

voor Marokko zie: Casablanca

voor Libië zie: Tripolis

voor Ghana zie: Accra

voor Ivoerkust zie: Abidjan

voor Nieuw-Zeeland zie: Wellington

Opbergen achter Deel G-4,Vc
(na de aanschrijving van 11-12-72)

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en
Grensbewaking

Nr. A.J.Z. 4202/E - 3110-A-289

MINISTERIE VAN SOCIALE ZAKEN

Directoraat-Generaal voor de Arbeids-
voorziening

Nr. 172400

's-Gravenhag., 17 maart 1975

Aan de heren

- Hoofden van plaatselijke politie;
- Hoofdinspecteurs-Directeuren voor de
Arbeidsvoorziening;
- Directeuren van de Gewestelijke
Arbeidsbureaus;
- (in afschrift aan de heren Procureurs-
Generaal, fgd. Directeuren van Politie)

Onderwerp: Voorwaarden voor aanvaarding illegale
buitenlandse werknemers

Uw aandacht wordt gevraagd voor onderstaand persbericht, dat op
4 december 1974 door de regering werd uitgegeven:

"Naar aanleiding van berichten in ochtendbladen wordt medegedeeld:
Op 3 december 1974 hebben minister drs. J. Boersma en staats-
secretaris mr. J.F. Glastra van Loon het probleem van de illegale
buitenlandse werknemers besproken met de leden van de Vaste
commissie voor Sociale Zaken en voor Justitie van de Tweede Kamer.
Daarbij hebben de bewindslieden medegedeeld dat zij voor bepaalde
categorieën van gevallen een regularisering van het illegale ver-
blijf van buitenlandse werknemers hier te lande in overweging hebben.
Naar hun mening zouden daarvoor slechts in aanmerking komen die
illegale buitenlandse werknemers, die reeds vóór 1 november 1973 in
Nederland waren en een regelmatig arbeidsverleden hebben gehad, dit
met inbegrip van het betalen van loonbelasting en het voldoen aan de
sociale verzekeringswetten.

Verder zouden die werknemers moeten voldoen aan een aantal voorwaarden,
waarover nog overleg moet plaatsvinden tussen de ministeries van
Sociale Zaken en Justitie. Daartoe zullen in elk geval behoren de
voorwaarden die ook worden gesteld voor legale arbeid door buitenlanders

Bovendien zal vereist zijn dat er een vergunning kan worden afgegeven, getuige op de stand en de ontwikkeling van de arbeidsmarkt. Buitenlandse werknemers, die na 1 november 1973 op illegale wijze in Nederland zijn gekomen of alsnog komen, zullen niet in aanmerking kunnen komen voor regularisatie van hun verblijf".

Het persbericht werd noodzakelijk geacht omdat na het vertrouwelijke Kamerberaad het een en ander was uitgelekt. De pers getuigde daarvan. Die berichten waren deels onjuist en leidden daardoor tot verwarring. Nu als regeringsvoornemen te kennen is gegeven dat gedacht wordt aan een regeling van het verblijf als bovenbedoeld, wordt het wel heel moeilijk thans mensen uit Nederland te repatriëren, die t.z.t. voor aanvaarding van hun verblijf in aanmerking zouden komen. Het gebeurde is aanleiding om reeds thans onder bepaalde voorwaarden het verblijf te aanvaarden van vreemdelingen die illegaal in Nederland verblijven en werkzaam zijn. Hierdoor wordt tevens mogelijk gemaakt dat aan deze vreemdelingen een geldige arbeidsvergunning wordt verleend.

Voor aanvaarding van het verblijf zal door of ten aanzien van de vreemdeling aan de volgende vereisten moeten worden voldaan:

1. een paspoort overleggen waarvan de geldigheidsduur niet is verstreken;
2. aantonen, vóór 1 november 1973 Nederland te zijn binnengekomen;
3. een antecedentenverklaring ondertekenen;
4. met goed gevolg een keuring op tuberculose van de ademhalingsorganen hebben ondergaan;
5. sedert de binnenkomst regelmatig aan het arbeidsproces hebben deelgenomen;
6. loonbelasting en sociale verzekeringspremies dienen normaal te zijn ingehouden; aan deze voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien is vastgesteld dat dit tenminste sedert 1 oktober 1974 is geschied, dan wel indien alsnog loonbelasting en premie vanaf die datum wordt afgedragen;
7. er moet passende woonruimte voor hen beschikbaar zijn;
8. bij aankomst in Nederland hebben voldaan aan de gestelde leeftijds-grenzen te weten 18 tot 35 jaar voor ongeschoolden, 18 tot 45 jaar voor geschoolden; en
9. overeenkomstig de gebruikelijke normen in aanmerking komen voor een arbeidsvergunning.

Ter voorkoming van misverstand zij hierbij nog aangetekend dat de regeling betrekking heeft op buitenlandse werknemers ongeacht hun nationaliteit, dus niet alleen op onderdanen van de zgn. wervingslanden.

A. hoe te handelen door de hoofden van plaatselijke politie

Indien een vreemdeling, die niet in het bezit is van een verblijfstitel, doch die voor deze regeling in aanmerking kan komen, zich bij het hoofd van plaatselijke politie vervoegt, vergewist deze zich ervan of voldaan wordt aan de voorwaarden genoemd onder 1 tot en met 4. De onder 1 genoemde voorwaarde wordt vervuld indien het overgelegde paspoort nog geldig is; in de onderwerpelijke gevallen is het niet vereist dat het paspoort - ook al betreft het een visumplichtige vreemdeling - is voorzien van een visum of van een machtiging tot voorlopig verblijf.

De vraag of voldaan wordt aan voorwaarde 2 ware bij voorkeur te doen bevestigen door schriftelijke verklaringen van de werkgever(s) bij wie de vreemdeling sedert zijn binnenkomst in dienst is geweest. Daarbij moet gebruik worden gemaakt van verklaringen van het als bijlage bij deze aanschrijving gevoegde model. ²⁾ Slaagt de vreemdeling er niet in zulke verklaringen te verkrijgen, dan kan hij in de gelegenheid worden gesteld zelf aan te tonen dat hij aan bedoelde voorwaarde voldoet. Dit kan dan geschieden aan de hand van één of meer van de volgende te zijnen name gestelde bescheiden:

- ziekenfondskwitanties;
- kwitanties van uitbetaling van kinderbijslag;
- recu's van het overmaken van gelden aan gezinsleden in het buitenland; bank- of spaarbankboekjes;
- ontslagbewijzen;
- loonbelastingkaarten;
- bewijzen van inschrijving bij een bedrijfsvereniging.

Voorts behoort de vreemdeling - evenals dit voor regelmatig in ons land binnengekomen vreemdelingen geldt - een antecedenten-verklaring te ondertekenen. Zij die verklaren zulks niet te kunnen doen alsmede degenen die wegens misdragingen van criminele aard als gevaarlijk voor de openbare orde te beschouwen zijn, komen in de regel niet voor aanvaarding van het verblijf in aanmerking.

*) Den behoefte van elke vreemdelingendienst is een extra aantal exemplaren van deze vragenlijst bijgevoegd. Meer exemplaren zijn verkrijgbaar bij de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

Dit laatste geldt in elk geval voor vreemdelingen, die wegens een begaan misdrijf als ongewenst vreemdeling zijn gesignaleerd of met toepassing van artikel 21 van de Vreemdelingenwet ongewenst zijn verklaard. Is het voldoende aannemelijk dat de vreemdeling aan de genoemde voorwaarden voldoet dan wordt hem medegedeeld dat hij zich zo spoedig mogelijk aan een medische keuring op tuberculose der ademhalingsorganen zal moeten onderwerpen. Tevens wordt in zijn paspoort een gewaarmerkte aantekening omtrent zijn aanmelding bij het hoofd van plaatselijke politie gesteld en wordt hij verwezen naar het gewestelijk arbeidsbureau teneinde een aanvraag om een arbeidsvergunning in te dienen.

In gevallen, waarin het hoofd van plaatselijke politie het in het belang van het toezicht op vreemdelingen wenselijk acht het paspoort van de vreemdeling in bewaring te nemen, stelt hij op het aan deze af te geven bewijs van ontvangst een gedagtekende en gewaarmerkte aantekening, waaruit blijkt dat de betrokkene zich voor regeling van zijn verblijf heeft aangemeld. Ook in dat geval zal uiteraard verwijzing van de vreemdeling naar het gewestelijk arbeidsbureau plaatsvinden. In de gevallen waarin verwijzing naar het gewestelijk arbeidsbureau plaats vindt, zendt het hoofd van plaatselijke politie de door de werkgevers ten name van de betrokken vreemdeling afgegeven verklaringen (of fotocopieën daarvan) aan dat arbeidsbureau toe.

Wordt van het gewestelijk arbeidsbureau bericht ontvangen dat aan de voorwaarden 5 tot en met 8 wordt voldaan en dat de vreemdeling in het bezit van een arbeidsvergunning is gesteld of zal worden gesteld, dan wordt hem een vergunning tot verblijf verleend. De eventueel illegaal in ons land verblijvende gezinsleden van vreemdelingen, wier verblijf ingevolge deze circulaire is aanvaard, komen eveneens voor het verlenen van een vergunning tot verblijf in aanmerking, mits te hunnen aanzien aan alle voorwaarden voor gezinshereniging wordt voldaan.

Van het verlenen van een vergunning tot verblijf krachtens de onderwerpelijke regeling dient op de gebruikelijke wijze door inzending van een formulier 4-2-a mededeling te worden gedaan aan het ministerie van Justitie, Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking. Op de rechterbovenzijde van dat formulier dient te worden vermeld: REC. II.

Heeft de vreemdeling de medische keuring niet met goed gevolg ondergaan, doch voldoet hij wel aan de overige voorwaarden, dan dient de zaak ter beslissing te worden voorgelegd aan het ministerie van Justitie, Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking.

Voldoet de vreemdeling niet aan een van de onder 1 tot en met 8 gestelde voorwaarden, of is hem een arbeidsvergunning geweigerd, dan komt hij in beginsel voor repatriëring in aanmerking, tenzij er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard welke er voor pleiten de verblijfsvergunning desondanks te verlenen. In dit verband valt onder meer te denken aan vreemdelingen, die gehuwd zijn met Nederlandse- of regelmatig hier te lande verblijvende buitenlandse vrouwen, of aan vreemdelingen die in verband met een bedrijfsongeval arbeidsongeschikt zijn geworden en diensvolgens over een uitkering krachtens een sociale verzekeringswet beschikken. In zulke gevallen dient de aanvraag ter beslissing aan de Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking te worden voorgelegd.

Wordt in een geval dat niet is voldaan aan één van de onder 5 tot en met 8 genoemde voorwaarden, tot repatriëring van een vreemdeling, van wie een aanvraag om een arbeidsvergunning afhankelijk is, overgegaan, dan wordt van die repatriëring schriftelijk mededeling gedaan aan het Directoraat-Generaal voor de Arbeidsvoorziening, Volmerlaan 1, Rijswijk Z.H. opdat de aanvraag van de arbeidsvergunning kan worden afgewikkeld.

Betreft het vreemdelingen van Indonesische nationaliteit die -zoals bekend- geen arbeidsvergunning behoeven, doch die aan de voorwaarden 1 tot en met 4 voldoen, dan legt het hoofd van plaatselijke politie het geval ter beslissing voor aan het ministerie van Justitie, Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking.

Teneinde te voorkomen dat werkgevers uit vrees voor strafvervolgning ervan weerhouden worden bij hen in dienst zijnde of in dienst geweest zijnde buitenlandse werknemers ter aanvaarding van hun verblijf aan te melden ware af te zien van het opmaken van proces-verbaal terzake van overtreding van de Wet Arbeidsvergunning Vreemdelingen ten aanzien van vóór de datum van inwerkingtreding van deze regeling tewerkgestelde vreemdelingen.

Vragen welke mochten rijzen omtrent de uitvoering van de hierbij te uwer kennis gebrachte regeling gelieve u bij voorkeur schriftelijk aan de Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie voor te leggen. Zonodig zal dan aan de hand van de gestelde vragen een aanvullende circulaire worden opgesteld.

3. hoe te handelen vanwege het gewestelijk arbeidsbureau

Indien zich een vreemdeling bij het arbeidsbureau vovoegt, die in aanmerking wenst te komen voor de aanvaarding op grond van de onderwerpelijke regeling, wordt hij in kennis gesteld van de daarvoor gestelde normen; zonodig wordt hem een aanvraagformulier voor een arbeidsvergunning uitgereikt. In deze procedure zal de aanvraag om een arbeidsvergunning eerst in behandeling worden genomen nadat de vreemdeling heeft aangetoond dat hij zich bij de politie heeft gemeld. Hiertoe zal hij worden verwezen naar het hoofd van plaatselijke politie, dat handelt als hierboven onder A weergegeven.

De huidige praktijk dat de toekomstige werkgever van een buitenlandse werknemer ten behoeve van de betrokken buitenlandse werknemer een vergunning aanvraagt, kan met enige kleine aanpassingen in deze regeling worden gehandhaafd. Wel zal de werkgever die voor zijn werknemer onder de regeling alsnog een arbeidsvergunning aanvraagt de van de illegale werknemer gevraagde stukken moeten kunnen overleggen.

Vreemdelingen die zich bij het arbeidsbureau vovoegen en in wier paspoort (inmiddels) door het hoofd van plaatselijke politie de onder A bedoelde aantekening omtrent hun aanmelding is gesteld (of die in het bezit zijn van een ontvangstbewijs voorzien van de onder A bedoelde aantekening) worden in de gelegenheid gesteld om een aanvraag om een arbeidsvergunning in te dienen, welke terstond in behandeling kan worden genomen. Bij het aan de Centrale Dienst uit te brengen advies inzake de afgifte van een arbeidsvergunning zal rekening moeten worden gehouden met de stand of ontwikkeling van de werkgelegenheid volgens de thans geldende normen.

Het arbeidsbureau onderzoekt of aan de voorwaarden onder 5, 6. en 8 wordt voldaan.

Het uitgangspunt hierbij is dat het arbeidsbureau beter dan de vreemdelingenpolitie in staat moet worden geacht deze punten te beoordelen.

Bij het onderzoek naar de punten 5 en 6 kan b.v. worden volstaan met een verklaring van de werkgever(s).

Op basis van de adviezen van het betrokken arbeidsbureau beslist de Centrale Dienst, na aanvullend onderzoek met name ten aanzien van het verblijf houden in passende huisvesting of tot verlening van een arbeidsvergunning kan worden overgegaan.

Bij het nemen van deze beslissing dient de Centrale Dienst de betrokken belangen en het in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur in acht te nemen.

Behoudens overwegingen ontleend aan de stand en ontwikkeling van de werkgelegenheid kunnen zich ten aanzien van de vraag of een illegale vreemdeling een arbeidsvergunning dient te worden verleend een vijftal situaties voordoen.

1. Blijkt dat aan de onder 5 tot en met 8 genoemde voorwaarden wordt voldaan alsmede die onder 9, dan zal op de gebruikelijke wijze tot verlening van deze arbeidsvergunning worden overgegaan.
2. Wordt weliswaar aan de onder 5 tot en met 8 genoemde voorwaarden voldaan, maar bestaan er bezwaren tegen afgifte van een arbeidsvergunning op grond van de stand en ontwikkeling van de werkgelegenheid, dan zal deze niet kunnen worden verleend. Hiervan zal eveneens op de gebruikelijke wijze schriftelijk mededeling worden gedaan aan het hoofd van plaatselijke politie.
3. Wordt niet voldaan aan één of meer van de onder 5 tot en met 8 genoemde voorwaarden, dan wordt de aanvraag door het arbeidsbureau, met een dienovereenkomstig advies aan de Centrale Dienst doorgezonden. Deze houdt de beslissing aan. Het arbeidsbureau bericht de politie van haar advies aan de Centrale Dienst. Wordt aldan het verblijf geweigerd en tot repatriëring overgegaan - waarvan het hoofd van plaatselijke politie mededeling doet aan de Centrale Dienst - dan zal ook de arbeidsvergunning moeten worden geweigerd.
4. Wordt weliswaar niet voldaan aan één of meer van de onder 1 tot en met 8 genoemde voorwaarden, maar wordt desondanks op humanitaire gronden een vergunning tot verblijf verleend, dan stelt de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking de Centrale Dienst hiervan in kennis. Het is dan ter beoordeling van de Centrale Dienst of alsnog een arbeidsvergunning zal worden verleend.
5. Ook in het geval dat wel aan de onder 5 tot en met 8 genoemde voorwaarden wordt voldaan, maar waarin de arbeidsvergunning werd geweigerd, op grond van arbeidsmarkttechnische overwegingen zal soms (alsnog) een arbeidsvergunning worden verleend indien er termen aanwezig zijn het verblijf alsnog te aanvaarden.

In dergelijke gevallen doet het hoofd van de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking daarvan mededeling aan de Centrale Dienst. De laatste kan dan beslissen de aanvankelijke weigering in te trekken en derhalve tot verlening van een arbeidsvergunning over te gaan.

Voor degene aan wie op grond van de onderhavige regeling een arbeidsvergunning werd verstrekt zal bij verandering van werkgever de normale procedure worden gevolgd. Hetgeen impliceert dat niet opnieuw het verblijf behoeft te worden onderzocht.

Er kunnen zich situaties voordoen dat snel moet worden gehandeld, dan wel situaties waarin twijfel bestaat ten aanzien van de toepassing van deze regeling. In die gevallen kan het arbeidsbureau telefonisch contact opnemen met de afdeling Internationale Arbeidsmarktzaken en Emigratie, 070 - 184670, de heer Post of de heer De Moree.

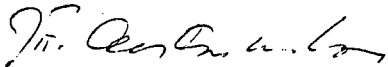
De bovenstaande regeling vereist vanzelfsprekend een goede en nauwe samenwerking tussen de arbeidsbureaus, de Centrale Dienst en de vreemdelingendiensten. Het zal noodzakelijk zijn elkander zoveel mogelijk bijstand te verlenen tot het verkrijgen van de nodige gegevens, ter beoordeling van de vraag of een vreemdeling voor regeling van zijn verblijf in aanmerking komt.

Alhoewel de ondergetekenden zich ervan bewust zijn dat deze regeling een zekere taakverzwaring voor de uitvoerende diensten met zich kan meebrengen, vertrouwen zij erop dat zowel de vreemdelingendiensten als de dienst voor de arbeidsvoorziening al het hunne zullen bijdragen tot een zo goed en vlot mogelijk verloop van deze regeling.

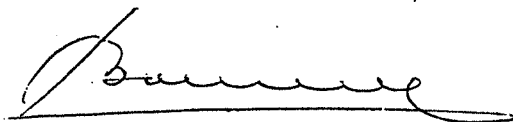
Er ware naar te streven om op zo kort mogelijke termijn - in elk geval binnen drie maanden na de aanmelding van de vreemdeling - een beslissing omtrent diens aanvaarding te nemen.

Deze regeling treedt in werking op 19 maart 1975.

De Staatssecretaris van Justitie,

De Minister van Sociale Zaken,

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en
Grensbewaking

Nr AJZ 4202/E 3110 - A.289a

's-Gravenhage, 21 maart 1975

Aan de heren

- Hoofden van plaatselijke politie,
- (i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie)

Onderwerp: Voorwaarden voor aanvaarding
illegale buitenlandse werknemers

Ten gevolge op de aanschrijving van 17 maart j.l. onder letters en nummer dezes, deel ik U het volgende mede.

Aan de desbetreffende regeling is inmiddels door middel van perspublicaties bekendheid gegeven. Het is van groot belang dat de buitenlandse werknemers ook in hun eigen taal op zo ruim mogelijke schaal van de inhoud van de regeling kennis kunnen nemen. Op korte termijn worden daartoe thans de nodige maatregelen getroffen. Zolang zulks nog niet is geschied kan het voorkomen dat illegale buitenlandse werknemers, die niet voor aanvaarding van hun verblijf in aanmerking komen, zich door onbekendheid met de geldende bepalingen ter regularisatie komen aanmelden. Zij lopen dan het risico aanstands uit het land verwijderd te worden. Deze gang van zaken acht ik - zolang nog onzekerheid of onduidelijkheid kan bestaan omtrent de regularisatievoorwaarden - ongewenst.

Mede met het oog op van de zijde van het Parlement naar voren gebrachte wensen dient - gelet op het vorenstaande - tot 1 april 1975 de volgende gedragslijn te worden gevolgd.

Aan vreemdelingen die zich ter aanvaarding van hun verblijf in het kader van bedoelde regeling komen aanmelden, doch van wie kan worden vastgesteld dat zij niet aan de daartoe gestelde voorwaarden voldoen, dient daarvan mededeling te worden gedaan onder aanzegging dat zij binnen een termijn van 14 dagen ons land op eigen gelegenheid moeten hebben verlaten. Tevens kan daarbij worden medegedeeld dat zij - indien zij na genoemde datum mochten worden aangetroffen - uit ons land zullen worden verwijderd. Vanaf 1 april 1975 kan op de gebruikelijke wijze tot repatriëring van vreemdelingen die niet aan de voorwaarden tot aanvaarding van hun verblijf blijken te voldoen worden overgegaan.

Indien vragen mochten rijzen omtrent de toepassing van de onderwerpelijke circulaire of twijfel mocht bestaan omtrent de vraag of een vreemdeling al dan niet aan de voorwaarden voor regularisering voldoet, kan een bijzondere aanwijzing worden gevraagd aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie (tel. 070 - 61.40.91, de heren Driessen - toestel 267 - en Jansen - toestel 270).

De Staatssecretaris van Justitie,

J. F. Glastra van Loon

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

Nr. AJZ 4202/E-3110 - A - 289b

's-Gravenhage, 27 maart 1975

Aan de heren

- Hoofden van plaatselijke politie,
- (i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd.Directeuren van Politie)

Onderwerp: Voorwaarden voor aanvaarding
illegale buitenlandse werknemers

Bij aanschrijving van 21 maart 1975, onder afdeling en nummer dezès, verzocht ik u tot 1 april a.s. een bepaalde gedragslijn (n.l. heen-zending, met aanzegging het land te verlaten) te volgen met betrekking tot illegale buitenlandse werknemers die zich ter aanvaarding van hun verblijf bij de vreemdelingendienst melden, doch van wie wordt vastgesteld dat zij niet aan de voorwaarden voor regularisatie voldoen. Een en ander hield verband met de omstandigheid dat in de periode liggende tussen het inwerking-treden van de regularisatieregeling (19 maart 1975) tot 1 april 1975 nog voorzieningen dienden te worden getroffen ten-einde de nieuwe regeling op zo ruim mogelijke schaal ook onder de buitenlandse werknemers zelf bekend te maken. Intussen is gebleken dat de bedoelde termijn nog te kort is om er zeker van te zijn dat alle belanghebbenden in voldoende mate van de voorwaarden voor de regularisatie op de hoogte kunnen zijn. Met het oog hierop wordt de in mijn eerder genoemde circulaire vermelde datum van 1 april 1975 thans nader vastgesteld op 1 mei 1975.

Tevens deel ik u mede dat de werkgeversverklaring, gevoegd als bijlage bij de circulaire van 17 maart 1975 inzake de regulariseringsvoorwaarden is gesplitst in een tweetal verklaringen, t.w.

1. verklaring betreffende het tijdvak waarop de buitenlandse werknemer bij de werkgever in dienst is geweest;
2. verklaring betreffende de inhouding van loonbelasting en sociale verzekeringspremies.

Bij aanmelding ter regularisatie van een illegale buitenlandse werknemer dienen aan deze exemplaren van beide verklaringen ter hand te worden gesteld. De onder 1 bedoelde verklaring dient dan - na invulling en ondertekening door of namens de werkgever - bij het hoofd van plaatselijke politie te worden ingeleverd; de onder 2 bedoelde verklaring moet de buitenlandse werknemer bij het gewestelijk arbeidsbureau inleveren.

Een aantal exemplaren van beide verklaringen leg ik hierbij over. De verklaringen volgens het oude model behoren te worden vernietigd.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking,

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

Nr. AJZ 4202/E-3110 - A - 2890

Opbergen achter Deel G 4, Vc

(na de aanschrijving van 27 maart 1975)

's-Gravenhage, 25 april 1975

Aan de heren

- Hoofden van plaatselijke politie,
- (i.a.a. de Heren Procureurs-Generaal,
fgd.Directeuren van Politie)

Onderwerp: Voorwaarden voor aanvaarding
illegale buitenlandse werknemers

Bij aanschrijving van 27 maart 1975, onder afdeling en nummer
dezes werd u verzocht tot 1 mei 1975 ten aanzien van illegale
buitenlandse werknemers die zich ter aanvaarding van hun verblijf
aannelden, doch van wie wordt vastgesteld dat zij niet aan de
voorwaarden voor regularisatie voldoen, te volstaan met heenzending,
onder aanzegging het land binnen 14 dagen op eigen gelegenheid te
verlaten. Aangezien de folders, waarbij de buitenlandse werknemers
in hun eigen taal omtrent de regularisatievoorwaarden worden in-
gelicht nog slechts kort geleden gereed gekomen zijn en versprei-
ding op ruime schaal nog niet heeft plaats gevonden, wordt de
vorenvermelde datum van 1 mei 1975 verschoven naar 1 juni 1975.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking,

Fraaij

Regeling van het verblijf van illegale buitenlandse werknemers

Illegaal in Nederland verblijvende buitenlandse werknemers kunnen - ongeacht hun nationaliteit - van 1 juni 1975 af - onder bepaalde voorwaarden in aanmerking komen voor aanvaarding van het verblijf.

Deze voorwaarden zijn:

1. een voor Nederland geldig paspoort overleggen waarvan de geldigheidsduur niet is verstrekken;
2. aantonen vóór 1 november 1974 in Nederland te zijn binnengekomen en tenminste vanaf die datum in Nederland te hebben verbleven;
3. een antecedentenverklaring ondertekenen;
4. met goed gevolg een keuring op tuberculose der ademhalingsorganen te hebben ondergaan;
5. sedert de binnenkomst in loondienst werkzaam of werkzaam geweest zijn (niet in aanmerking komen degenen, die door eigen toedoen werkloos zijn geworden);
6. bij aankomst in Nederland voldaan hebben aan de gestelde leeftijdsgrenzen, te weten 18 - 35 jaar voor ongeschoolden en 18 - 45 jaar voor geschoolden;
7. overeenkomstig de gebruikelijke normen in aanmerking komen voor een arbeidsvergunning.

Attentie:

De gelegenheid tot aanmelding eindigt op

1 november 1975 !

2 Wat U moet doen.

Als U voor regeling van Uw verblijf in aanmerking wenst te komen moet U zich vóór 1 november 1975 melden bij de politie (vreemdelingendiensten) van de gemeente waar U verblijft.

Naaft overlegging van het geldige paspoort moet U aantonen vóór 1 november 1974 Nederland te zijn binnengekomen en tenminste van die datum af in Nederland te hebben verbleven.

Om dit aan te tonen moet U in principe gebruik maken van één of meer van de volgende bescheiden:

- ziekenfondskwitanties;
- kwitanties van uitbetaling kinderbijslag;
- recu's van het overmaken van gelden aan gezinsleden in het buitenland;
- bank- of spaarbankboekjes;
- ontslagbewijzen;
- loonbelastingkaarten;
- bewijzen van inschrijving bij een bedrijfsvereniging;
- schriftelijke verklaringen van de werkgever omtrent Uw tewerkstelling;
- op naam gestelde en van Uw foto voorzien Nederlandse identiteitsbewijzen (zoals postidentiteitsbewijzen; abonnementen op het openbaar vervoer);
- een officieel stempel van inreis in Uw paspoort.

Als is vastgesteld dat U aan de onder 1 tot en met 3 (zie linkerkolom) genoemde voorwaarden voldoet krijgt U van de politie een stempel in Uw paspoort en wordt U verwezen naar een arbeidsbureau voor het aanvragen van een arbeidsvergunning of om als werkzoekende te worden ingeschreven. Daar kunt U ook informatie krijgen over een eventuele uitkering.

U kunt zich ook wenden tot één van de instanties die zich bezighouden met bijstand aan vreemdelingen met het verzoek U bij het verzamelen van de bewijsstukken behulpzaam te zijn.

De namen en adressen van deze instanties zijn vermeld op bijgaand vouwblad.

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking

Nr. A.J.Z. 4202/E-3110-A-289

Opbergen achter Deel G-4-Vc

MINISTERIE VAN SOCIALE ZAKEN

Directoraat-Generaal voor de Arbeidsvoorziening

Nr. 172400

's-Gravenhage, 30 mei 1975

Aan de heren

- Procureurs-Generaal, fgd. Directeuren van Politie;
- Hoofden van plaatselijke politie;
- Hoofdingspecteurs-Directeuren voor de Arbeidsvoorziening;
- Directeuren van de Gewestelijke Arbeidsbureaus.

Onderwerp: Voorwaarden voor aanvaarding illegale buitenlandse werknemers

Algemeen

Overleg met de Vaste Commissies van Justitie, Sociale Zaken en Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk uit de Tweede Kamer der Staten Generaal heeft geleid tot bijstelling op een aantal punten van de regeling "Voorwaarden voor aanvaarding illegale buitenlandse werknemers", bekend gemaakt bij aanschrijving van 17 maart 1975, onder afdeling en nummer dezes. Met het oog hierop wordt -onder intrekking van genoemde circulaire en van de daarop gevolgde aanschrijvingen over dit onderwerp- thans nader het volgende bepaald.

Om voor aanvaarding van het verblijf in aanmerking te komen zal de buitenlandse werknemer aan de volgende vereisten moeten voldoen:

1. een paspoort overleggen waarvan de geldigheidsduur niet is verstrekken;
2. aantonen vóór 1 november 1974 Nederland te zijn binnengekomen en tenminste sedert die datum in Nederland verbleven te hebben;
3. een antecedentenverklaring ondertekenen;
4. met goed gevolg een keuring op tuberculose der ademhalingsorganen hebben ondergaan;
5. sedert de binnenkomst in loondienst werkzaam of werkzaam geweest zijn, tenzij de vreemdeling door eigen toedoen werkloos is geworden;
6. bij aankomst in Nederland voldaan hebben aan de gestelde leeftijdsgrenzen, te weten 18 tot 35 jaar voor ongeschoolden; 18 tot 45 jaar voor geschoolden;
7. overeenkomstig de gebruikelijke normen in aanmerking komen voor een arbeidsvergunning.

De gelegenheid tot aanmelding ter regularisatie van het verblijf eindigt op 1 november 1975.

Ter voorkoming van misverstand zij nog aangetekend dat de regeling betrekking heeft op illegaal hier te lande verblijvende buitenlandse werknemers ongeacht hun nationaliteit, dus niet alleen op onderdanen van de zgn. wervingslanden.

A. Hoe te handelen door de hoofden van plaatselijke politie.

De hoofden van plaatselijke politie gaan na of aan de voorwaarden onder 1 t/m 4 wordt voldaan. Daarbij zij het volgende aangetekend:

1. Overlegging geldig paspoort

a. Veriet is dat de geldigheidsduur van het paspoort niet is verstreken; het behoeft niet te zijn voorzien van een visum of een machtiging tot voorlopig verblijf (ook al betreft het een visumplichtige vreemdeling).

Uiteraard dient het paspoort geldig te zijn voor Nederland.

b. Zoals in de praktijk gebleken is, verlangen verschillende buitenlandse vertegenwoordigingen voor de afgifte of de verlenging van een buitenlands paspoort aan een onderdaan van het desbetreffende land dat de vreemdeling een schriftelijke verklaring van het hoofd van plaatselijke politie overlegt waaruit van de aanmelding ter regularisatie blijkt. Teneinde de vreemdeling in staat te stellen aan de voorwaarde van overlegging van een geldig paspoort te voldoen, wordt de hoofden van plaatselijke politie verzocht, de betrokkenen in voorkomende gevallen in het bezit van een dergelijke verklaring te stellen.

Gevallen waarin de buitenlandse vertegenwoordiging weigerachtig mocht blijven aan de vreemdeling een geldig paspoort te verstrekken, waren aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking te melden, opdat van de zijde van die hoofdafdeling terzake de vereiste tussenkomst kan worden verleend.

c. Indien een vreemdeling verklaart, zich om redenen van politieke aard niet ter verkrijging van een paspoort tot de buitenlandse vertegenwoordiging van zijn land te kunnen wenden, dient het hoofd van plaatselijke politie daaromtrent een ambtsbericht te zenden aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking, opdat beslist kan worden of de vreemdeling ont-heffing kan worden verleend van de verplichting tot het bezit van een buitenlandse paspoort.

2. Vóór 1 november 1974 Nederland zijn binnengekomen en tenminste sedert die datum hier verbleven hebben.

a. Het verblijf in Nederland wordt niet geacht onderbroken te zijn in geval van tijdelijke afwezigheid wegens vakantie, ziekte van familieleden in het buitenland of het vervullen van godsdienstige verplichtingen, mits de afwezigheid -na 1 november 1974- niet langer dan 3 maanden heeft geduurd. Indien, in gevallen als hiervoren bedoeld, de afwezigheid langer dan 3 maanden heeft geduurd, of indien het hoofd van plaatselijke politie van mening mocht zijn, dat er om andere redenen grond bestaat om met de tijdelijke afwezigheid van de vreemdeling geen rekening te houden, dan dient de zaak ter beslissing aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking te worden voorgelegd. Dit geldt met name ook indien sprake is van afwezigheid van langere duur wegens het vervullen van militaire dienstplicht of met het oog op het verkrijgen van een geldig paspoort in het eigen land.

b. Vreemdelingen, die Nederland verlaten hebben als gevolg van een beslissing strekkende tot beëindiging van hun verblijf en die na 1 november 1974 naar ons land zijn teruggekeerd, komen niet voor verblijfsaanvaarding krachtens deze regeling in aanmerking.

Op deze regel bestaan 2 uitzonderingen, t.v.

1e gevallen waarin de -voor 1 november 1974 binnengekomen- vreemdeling, die wegens illegaal verblijf werd verwijderd, binnen 14 dagen na zijn verwijdering naar ons land teruggekeerd is en weer bij dezelfde werkgever in dienst is getreden;

2e gevallen waarin de verwijdering van de buitenlandse werknemer uit ons land wegens illegaal verblijf heeft plaatsgevonden na de datum van inwerkingtreding van de oude regeling (19 maart 1975) en de inmiddels wederom in ons land teruggekeerde vreemdeling wel voldoet aan de voorwaarden voor verblijfsaanvaarding krachtens de huidige regeling.

Het bewijze, dat aan de onderwerpelijke voorwaarden wordt voldaan, dient te worden geleverd door middel van overlegging van een der volgende bescheiden: ziekenfondskvitanties, kvitanties van uitbetaling van kinderbijslag, reçus van het overmaken van gelden aan gezinsleden in het buitenland, bank- of spaarbankboekjes, ontslagbewijzen, loonbelastingkaarten, bewijzen van inechrijving bij een bedrijfsvereniging, een schriftelijke verklaring van de werkgever omtrent de tewerkstelling van de vreemdeling, officiële stempels van inreis gesteld in paspoorten en op naam gestelde en van een foto van de houder voorzien Nederlandse identiteitsbewijzen (zoals post-identiteitsbewijzen, abonnementen op het openbaar vervoer e.d.).

De vorenstaande opsomming is in beginsel als limitatief te beschouwen.

Mocht het hoofd van plaatselijke politie van oordeel zijn dat er op grond van andere dan de hier genoemde bewijsmiddelen aanleiding bestaat tot het aanvaarden van het verblijf van de vreemdeling dan kan -telefonisch of

*Limitatief
den wettelijk
in te houden*

schriftelijk- contact worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingen-
zaken en Grensbewaking.

3. Antecedentenverklaring

Evenals dit voor regelmatig ons land binnengekomen vreemdelingen geldt, dient de vreemdeling een antecedentenverklaring te ondertekenen. Zij die verklaren zulks niet te kunnen doen alsmede degenen die wegens misdra-
gingen van criminele aard als gevaarlijk voor de openbare orde te be-
schouwen zijn, komen voor verwijdering uit ons land in aanmerking. Dit laatste geldt met name voor vreemdelingen die wegens een begaan misdrijf als ongewenst vreemdeling staan gesignaleerd of die met toepassing van artikel 21 van de Vreemdelingenwet ongewenst zijn verklaard.

4. Keuring op t.b.c.

De vreemdeling t.a.v. wie aannemelijk is dat hij aan de voorwaarden 1 t/m 3 voldoet, wordt medegedeeld dat hij zich zo spoedig mogelijk aan een medische keuring op tuberculose der ademhalingsorganen moet onderwerpen (zie deel B, onder 5, van de Vreemdelingen-circulaire).

Indien een vreemdeling de medische keuring niet met goed gevolg heeft ondergaan, doch wel aan de overige voorwaarden van het verblijf voldoet, dient de zaak steeds ter beslissing te worden voorgelegd aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking.

Het vorenstaande laat uiteraard onverlet het bepaalde in artikel 25 van de Vreemdelingenwet.

andere procedure

Indien een vreemdeling zich in het kader van de onderverpelijke regeling ter aanvaarding van zijn verblijf bij het hoofd van plaatselijke politie aanmeldt kan deze ofwel de zaak aanstonds zelf in behandeling nemen ofwel in eerste instantie volstaan met de vreemdeling te verzoeken zich in verbinding te stellen met een der instanties vermeld in de bijlage nr. 1^x) bij deze circulaire.

^x) Deze bijlage zal u zo spoedig mogelijk worden toegezonden.

A. Het hoofd van plaatselijke politie neemt de zaak aanstonds zelf in be- handeling.

Illegale buitenlandse werknemers die zich ter regularisatie aanmelden en van wie niet aanstonds blijkt dat zij na 1 november 1974 Nederland zijn binnen-
gekomen worden -ook al kunnen zij nog niet voldoende aannemelijk maken dat aan de voorwaarden onder 1 en 2 wordt voldaan- in de gelegenheid gesteld een verzoek in te dienen om een vergunning tot verblijf (voor de duur van 1 jaar met als doel: het verrichten van arbeid in loondienst). Kan de betrokkene (nog) niet aantonen dat hij aan bedoelde voorwaarden voldoet, dan wordt hem aangezegd dat hij vóór 1 november 1975 moet terugkomen, voorzien van een geldig paspoort en van de vereiste bewijsstukken (voor degenen die zich nog in de maand oktober 1975 melden wordt deze termijn gesteld op uiterlijk één maand na de datum van aanmelding). Tevens wordt hij in kennis gesteld van de daarvoor in aanmerking komende instanties die hem bij het verkrijgen van de bewijsstukken behulpzaam kunnen zijn (zie bijlage 1). De vreemdeling wordt in dit geval door het hoofd van plaatselijke politie in het bezit gesteld van een voorlichtingsfolder (zie bijlage 2)^{xx}), alsmede van een op naam gestelde oproeping, dat hij de vereiste bescheiden vóór 1 november 1975 moet komen indienen.^{xx}) Nadat de vreemdeling een geldig paspoort en de vereiste bewijs-
stukken heeft overgelegd en de antecedentenverklaring heeft ondertekend, wordt in zijn paspoort de aantekening gesteld "verzoek ingediend om vergunning tot verblijf voor regularisatie; voldoet aan de voorwaarden circulaire ..., punt 1 t/m 3"

Indien de vreemdeling reeds bij zijn aanmelding kan aantonen dat hij aan de voorwaarden 1 t/m 3 voldoet, wordt de hierbedoelde aantekening aanstonds in zijn paspoort gesteld.

Vreemdelingen in wier paspoort deze aantekening voorkomt of die in het bezit gesteld zijn van een schriftelijke oproeping als vorenbedoeld, mogen niet uit het land worden verwijderd zolang niet op hun verzoek om een vergunning tot verblijf is beslist.

Alle aan de vreemdeling afgegeven verklaringen dienen door het hoofd van plaatselijke politie met een stempelafdruk te zijn gevaarmerkt, gedagtekend en ondertekend.

B. De vreemdeling wordt verzocht zich met een hulpverlenende instantie (zie bijlage 1) in verbinding te stellen.

Zulk een verwijzing zal vooral zin hebben in de volgende twee gevallen:

^x) deze folders zijn binnenkort in acht talen verkrijgbaar bij de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking.

^{xx}) zie artikel 58 Vreemdelingenbesluit

- a. de vreemdeling beschikt nog niet over de vereiste bewijsstukken;
b. vanwege het grote aantal aanmeldingen is het feitelijk onmogelijk de aanvraag aanstonds in behandeling te nemen.

De vreemdeling wordt dan door het hoofd van plaatselijke politie in het bezit gesteld van een voorlichtingsfolder (bijlage 2)^{x)} en een schriftelijke oproeping (art. 58 Vb). Vreemdelingen die in het bezit van een te hunnen name gestelde schriftelijke oproeping zijn, mogen, zolang omtrent de aanvaarding van hun verblijf nog niet is beslist, uiteraard niet uit Nederland worden verwijderd.

De hulpverlenende instantie zal de vreemdeling dan zonodig behulpzaam zijn bij het verkrijgen van de vereiste bewijsstukken en bij het invullen van een formulier, waarvan de tekst als bijlage 3 bij deze aanschrijving is gevoegd^{x)}. Tevens zal deze instantie de vreemdeling behulpzaam kunnen zijn bij het invullen van een verzoek om een vergunning tot verblijf. Dit verzoek - dat door de vreemdeling moet zijn ondertekend - met het formulier en de nodige bewijsstukken worden vervolgens door de hulpverlenende instantie toegezonden aan het hoofd van plaatselijke politie. Deze roept daarna de vreemdeling op om zich met zijn paspoort bij de vreemdelingendienst te voegen, waarna in het paspoort de aantekening omtrent het aanvragen van een vergunning tot verblijf wordt gesteld.

Nadat het hoofd van plaatselijke politie heeft vastgesteld dat de vreemdeling aan de voorwaarden 1 t/m 5 voldoet, wordt hij verwezen naar het gewestelijk arbeidsbureau teneinde een aanvraag om een arbeidsvergunning in te dienen of zich als werkzoekende te laten inschrijven^{xx)}.

Blijkt, dat niet aan een van de genoemde voorwaarden is voldaan (en wordt geen ontheffing van de betreffende verplichting verleend) dan wordt afwijzend op het verzoek om een vergunning tot verblijf beschikt. Aan een verzoek om herziening, gericht tegen de afwijzende beschikking, zal in de regel geen scherpe werking ten aanzien van de uitzetting kunnen worden verleend.

Aan de vreemdeling uitgereikte oproepingen dienen steeds te worden ingehouden, zodra het paspoort wordt voorzien van een aantekening omtrent het indienen van een verzoek om een vergunning tot verblijf of indien afwijzend op zulk een verzoek wordt beschikt.

^{x)} exemplaren zijn verkrijgbaar bij de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking.

^{xx)} Het arbeidsbureau verstrekt ook informatie m.b.t. eventuele uitkeringen.

In gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie het in het belang van het toezicht op vreemdelingen wenselijk acht het paspoort van de vreemdeling in bewaring te nemen, stelt hij de aantekening als bedoeld in artikel 39, tweede lid, VV. op het aan deze af te geven bewijs van ontvangst. Ook in dat geval vindt uiteraard verwijzing van de vreemdeling naar het gewestelijk arbeidsbureau plaats.

Wordt van het gewestelijk arbeidsbureau bericht ontvangen dat de vreemdeling in het bezit van een arbeidsvergunning is gesteld of zal worden gesteld, dan wordt hem, mits ook de vereiste keuring met goed gevolg heeft plaats gevonden, een vergunning tot verblijf verleend.

De eventueel illegaal in ons land verblijvende gezinsleden van vreemdelingen, wier verblijf ingevolge deze circulaire is aanvaard, komen eveneens voor het verlenen van een vergunning tot verblijf in aanmerking, mits te hunnen aanzien aan alle voorwaarden voor gezinshereniging wordt voldaan. De voor gezinsleden geldende "wachttijd" van een of twee jaar wordt berekend vanaf het tijdstip waarop het hoofd van het gezin direct na zijn binnenkomst in Nederland tewerkgesteld was en derhalve niet vanaf het tijdstip waarop aan deze de vergunning tot verblijf is verleend.

Van elke verlening van een vergunning tot verblijf krachtens de onderverpelijke regeling dient op de gebruikelijke wijze door inzending van een formulier H.2.a mededeling te worden gedaan aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking. Op de rechterhovenszijde van dat formulier dient te worden vermeld: REG. II.

Voldoet de vreemdeling niet aan een van de onder 1 t/m 6 gestelde voorwaarden, is hem een arbeidsvergunning geweigerd of is hij na 6 maanden niet meer bemiddelbaar, dan komt hij in beginsel voor verwijdering in aanmerking, tensij er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard welke er voor pleiten de verblijfsvergunning desondanks te verlenen. In dit verband valt onder meer te denken aan vreemdelingen die gehuwd zijn met Nederlandse- of legaal hier te lande verblijvende buitenlandse mannen of vrouwen; aan vreemdelingen die in verband met een bedrijfsongeval arbeidsongeschikt zijn geworden; aan vreemdelingen die reeds lange tijd (bijv. 5 jaar) in ons land verblijven en aan gevallen waarin sprake is van een duurzame relatie. In zulke gevallen ware de aanvraag ter beslissing aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking voor te leggen.

Wordt in een geval dat niet is voldaan aan één van de onder 5 en 6 genoemde voorwaarden, tot verwijdering van een vreemdeling, van wie een aanvraag om een arbeidsvergunning aanhangig is, overgegaan, dan wordt van die verwijdering

schriftelijk mededeling gedaan aan het Directoraat-Generaal voor de Arbeidsvoorziening, Volmerlaan 1, Rijswijk Z.H., opdat de aanvraag van de arbeidsvergunning kan worden afgewikkeld.

Betreft het vreemdelingen van Indonesische nationaliteit die -zoals bekend- tot op heden geen arbeidsvergunning behoeven, doch die aan de voorwaarden 1 t/m 4 voldoen, dan legt het hoofd van plaatselijke politie het geval ter beslis-sing voor aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking.

Vreemdelingen die zich illegaal in ons land bevinden en die anders dan in loondienst werkzaam zijn zullen onder bepaalde voorwaarden eveneens voor ver-blijfsaanvaarding in aanmerking kunnen komen. Zij zullen dan eveneens vóór 1 november 1974 ons land moeten zijn binnengekomen, terwijl met hun aanwezigheid hier te lande een zeker Nederlands economisch belang moet zijn gediend. Verzoeken om verlening van een vergunning tot verblijf, afkomstig van een tot deze categorie behorende vreemdeling, dienen, voorzien van het advies van het hoofd van plaatselijk politie aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking te worden voorgelegd.

Vragen welke mochten rijzen omtrent de uitvoering van de hierbij ter kennis gebrachte regeling dienen bij voorkeur schriftelijk aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking te worden voorgelegd.

Zonodig zal dan aan de hand van de gestelde vragen een aanvullende circulaire worden opgesteld.

In dringende gevallen kan telefonisch met de hoofdafdeling contact worden opgenomen t.w. met de heer Driessen of met de heer Janeen (tel. 070 - 614091, resp. toestel 267 of 270).

B. Hoe te handelen vanwege het gewestelijk Arbeidsbureau.

De aanvraag van de illegale vreemdeling die zich bij het gewestelijk arbeidsbureau meldt ter verkrijging van een arbeidsvergunning wordt in behandeling genomen indien in diens paspoort door de vreemdelingendienst de volgende aan-tekening is gesteld:

"verzoek ingediend om vergunning tot verblijf voor regularisatie; voldoet aan de voorwaarden circulaire punt 1 t/m 3"

Dit vereiste geldt eveneens indien het een vreemdeling betreft die ingevolge deze circulaire voor arbeidsbemiddeling in aanmerking komt.

Indien het hoofd van plaatselijke politie heeft vastgesteld dat aan de voor-waarden onder 1 t/m 3 is voldaan, mag het GAB aannemen dat ook de voorwaarde onder 5 is vervuld, tenzij het tegendeel blijkt of sprake is van werkloosheid door eigen toedoen.

Vreemdeling die een werkgever heeft.

In geval dat de vreemdeling op het tijdstip van aanmelding reeds arbeid in loondienst verricht zal aan hem (eventueel aan zijn werkgever) een aanvraag om

1. het moet een beëdigde getuigenverklaring betreffen en
2. de getuigenverklaring kan slechts als aanvullend bewijsmid-del (naast de schriftelijke bewijsmiddelen) worden aanvaard.

Om praktische redenen ware, in gevallen waarin getuigenbewijs wordt aangedragen, voorshands te volstaan met het opmaken van een proces-verbaal omtrent de afgelegde verklaring, waarin dan ware op te nemen dat de betrokkene bereid is zijn verklaring onder ede af te leggen. In gevallen waarin de getuige niet bereid blijkt te zijn deze toezegging te doen, kan de verklaring niet als be-wijsmiddel worden geaccepteerd.

5. Aan personen die zich ter regularisatie hebben aangemeld en wier verzoek wordt afgewezen behoort - zulks met afwijking in zoverre van het gestelde in de circulaire van 25 juni 1975 - steeds te worden aangezegd dat zij uiterlijk binnen 14 dagen ons land moeten verlaten. Worden zij nadien aangetroffen, dan komen zij voor uitzetting in aanmerking.
6. Vreemdelingen wier verzoek om regularisatie is afgewezen en die hangende de beslissing op een verzoek om herziening naar hun land zijn teruggekeerd of daarheen zijn verwijderd, worden, in-dien hun verzoek om herziening wordt ingewilligd, eventueel in de gelegenheid gesteld op Rijkskosten naar ons land terug te keren. Met het oog hierop verdient het aanbeveling om bij afwij-zing van een verzoek tot regularisatie (gepaard gaande met een aanzegging het land te verlaten) zoveel mogelijk het adres te noteren waar de vreemdeling in het buitenland bereikbaar zal zijn. Als een verzoek om herziening wordt ingediend dient dit adres bij de te verstrekken inlichtingen omtrent dit verzoek, te worden vermeld.

In aansluiting op het vorenstaande wordt er nog eens de aandacht op gevestigd dat in de paspoorten van vreemdelingen geen andere aan-tekeningen mogen worden gesteld dan die welke krachtens de Vreemde-lingenwet zijn voorgeschreven. Gebleken is, dat in paspoorten van vreemdelingen wier verzoek om regularisatie werd afgewezen vaak an-dere stempels of aantekeningen (vaak doorhalingen met rode inkt) werden geplaatst. In dit verband zij gewezen op art. 39 van het Voorschrift Vreemdelingen. In gevallen waarin het hoofd van plaat-selijke politie meent dat er grond is tot weigering van de gevraagde vergunning dienen de aantekeningen niet in het paspoort, doch op een afzonderlijk inlegblad te worden gesteld (zie art. 39, 5e lid, aanhef en onder c. van het Voorschrift Vreemdelingen). Bij de afwikkeling van de nog in behandeling zijnde verzoeken om regularisatie gelieve U met het vorenstaande rekening te houden.

De Staatssecretaris van Justitie,

H.J. Zeevalking

schriftelijk mededeling gedaan aan het Directoraat-Generaal voor de Arbeidsvoorziening, Volmerlaan 1, Rijswijk Z.H., opdat de aanvraag van de arbeidsvergunning kan worden afgewikkeld.

Betreft het vreemdelingen van Indonesische nationaliteit die -zoals bekend- tot op heden geen arbeidsvergunning behoeven, doch die aan de voorwaarden 1 t/m 4 voldoen, dan legt het hoofd van plaatselijke politie het geval ter beslissing voor aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking.

Vreemdelingen die zich illegaal in ons land bevinden en die anders dan in loondienst werkzaam zijn zullen onder bepaalde voorwaarden eveneens voor verblijfsaanvaarding in aanmerking kunnen komen. Zij zullen dan eveneens vóór 1 november 1974 ons land moeten zijn binnengekomen, terwijl met hun aanwezigheid hier te lande een zeker Nederlands economisch belang moet zijn gediend. Verzoeken om verlening van een vergunning tot verblijf, afkomstig van een tot deze categorie behorende vreemdeling, dienen, voorzien van het advies van het hoofd van plaatselijke politie aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking te worden voorgelegd.

Vragen welke mochten rijzen omtrent de uitvoering van de hierbij ter kennis gebrachte regeling dienen bij voorkeur schriftelijk aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking te worden voorgelegt.

Zonodig zal dan aan de hand van de gestelde vragen een aanvullende circulaire worden opgesteld.

In dringende gevallen kan telefonisch met de hoofdafdeling contact worden opgenomen t.w. met de heer Driessen of met de heer Jansen (tel. 070 - 614091, resp. toestel 267 of 270).

B. Hoe te handelen vanwege het Gewestelijk Arbeidsbureau.

De aanvraag van de illegale vreemdeling die zich bij het gewestelijk arbeidsbureau meldt ter verkrijging van een arbeidsvergunning wordt in behandeling genomen indien in diens paspoort door de vreemdelingendienst de volgende aantekening is gesteld:

"verzoek ingediend om vergunning tot verblijf voor regularisatie; voldoet aan de voorwaarden circulaire punt 1 t/m 3"

Dit vereiste geldt eveneens indien het een vreemdeling betreft die ingevolge deze circulaire voor arbeidsbemiddeling in aanmerking komt.

Indien het hoofd van plaatselijke politie heeft vastgesteld dat aan de voorwaarden onder 1 t/m 3 is voldaan, mag het GAB aannemen dat ook de voorwaarde onder 5 is vervuld, tenzij het tegendeel blijkt of sprake is van werkloosheid door eigen toedoen.

Vreemdeling die een werkgever heeft.

In geval dat de vreemdeling op het tijdstip van aanmelding reeds arbeid in loondienst verricht zal aan hem (eventueel aan zijn werkgever) een aanvraag om

een arbeidsvergunning worden uitgereikt. Deze aanvraag wordt zoals bij de thans bij het verlengen van arbeidsvergunningen en verandering van werkgever gevolgde procedure zelfstandig door het betreffende arbeidsbureau afgehandeld. Kopie van de aanvraag voorzien van de aantekening "regularisatie" met het door het gewestelijk arbeidsbureau genomen beslissing wordt ten behoeve van o.m. de achterafcontrole van de huisvesting aan de centrale dienst toegezonden. In twijfelgevallen (het geboden loon is te laag, de stand of ontwikkeling van de werkgelegenheid bij binnenkomst in Nederland, belangrijke afwijking van de gestelde leeftijdsmaxima e.d.) of indien het GAB meent niet tot afgifte van de arbeidsvergunning te kunnen overgaan, zal de aanvraag na advisering door het gewestelijk arbeidsbureau aan de centrale dienst ter beoordeling worden toegezonden.

Indien de vreemdeling voor een arbeidsvergunning in aanmerking komt zal dat door het gewestelijk arbeidsbureau aan de vreemdelingendienst worden bericht en zal aan de vreemdeling een arbeidsvergunning worden uitgereikt. Op vertoon daarvan zal door het hoofd van plaatselijke politie aan betrokkene een vergunning tot verblijf worden verleend.

De centrale dienst onderzoekt na ontvangst van de kopie-aanvragen steelsproefsgewijs of aan de normen voor passende huisvesting is/eventueel op korte termijn kan worden voldaan, neemt daartoe contact op met de werkgever en zo nodig met de gemeentelijke diensten. Een arbeidsvergunning zal niet worden geweigerd omdat de huisvesting nog niet in orde is.

Vreemdeling die werkloos is

In geval dat de vreemdeling op het tijdstip van aanmelding werkloos is en de evenbedoelde aantekening in zijn paspoort kan tonen wordt hij -tenzij blijkt van werkloosheid door eigen toedoen- voor een periode van zes maanden bij het arbeidsbureau ingeschreven en wordt getracht hem te bemiddelen.

Indien deze bemiddeling binnen de gestelde tijd tot gunstig resultaat leidt zal bij de advisering van de aanvraag van de vergunning voor het verrichten van arbeid en de uiteindelijk door de centrale dienst te nemen beslissing in aanmerking genomen moeten worden:

- a. de leeftijd van betrokkene bij binnenkomst in Nederland,
- b. de stand en ontwikkeling van de werkgelegenheid op het tijdstip dat aan betrokkene een arbeidsplaats wordt geboden.

Als de periode van zes maanden is verstreken zonder dat het bemiddelen van de vreemdeling naar een arbeidsplaats resultaat opleverde zal het gewestelijk arbeidsbureau de vreemdelingendienst hiervan in kennis stellen.

In spoedeisende gevallen kan het arbeidsbureau telefonisch contact opnemen met de afdeling internationale arbeidsmarktzaken en emigratie (telefoon 070 - 184670, de heren Post of Don).

Aan de onderwerpelijke regeling, welke op 1 juni 1975 in werking treedt zal een zo groot mogelijke bekendheid worden gegeven.

De Minister van Justitie,

Mr A.A.M. van Agt

De Minister van Sociale Zaken,

Drs J. Boersma

lijst van instanties tot wie de vreemdeling zich kan wenden met het verzoek hem bij het verzamelen van de bewijstukken behulpzaam te zijn

deze gegevens zullen zo spoedig mogelijk worden nagezonden